

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
Telephone: HENDERSON 2912

Naša narodna in verska
zavetnost se kaže
v tem, da damo svoje
otroke zavarovati pri
K. S. K. Jednoti!

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
pora organizacija
v Ameriki

Delajmo čvrsto
v sedanji
predkonvenčni
kampanji!

Entered as Second Class Matter December 12th 1923, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 12th 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd 1917. Authorized on May 22nd 1918.

NO. 24 — STEV. 24

CLEVELAND, O., 12. JUNIJA (JUNE), 1946

VOLUME XXXII—LETTO XXXII

Dve slovenski novi maši v Minnesoti

Rev. Rudolph Pakiz

Chisholm, Minn. — V nedeljo 9. junija je duluthski škof Most Rev. Thomas A. Welsh, D.D., v stolnici presv. Srca Jezusovega v Duluthu posvetil v mašnika dva ameriška sina slovenskega izvora. Eden teh novih duhovnikov je Rev. Michael Skumave. Njegovi starši so bili Slovenci in so prebivali na farmi v Kranju; sedaj se imenuje kraj St. Anthony in je blizu St. Clouda, Minn. Novomašnik oče je Slovenec, mati pa Nemka. Živijo na Brainerd, Minn.—Rev. Michael Skumave je hodil v semenišče St. Paul Seminary, St. Paul, Minn., in je pel novo mašo 9. junija v cerkvi sv. Frančiška v Brainardu, Minn.

Drugi novomašnik pa je Rev. Rudolph Pakiz, član društva Friderik Baraga št. 93 KSKJ. Tudi njegov starši in celo njihova družina so člani KSKJ.

Rev. Rudolph Pakiz, sin Mr. in Mrs. Anton Pakiz iz 200 Ninth St., N.E., Chisholm, je bil rojen 5. februarja 1921. Površenost osnovni in višji šoli je bil leta 1941 sprejet v St. Paul Seminary.

Father Pakiz bo obhajal svojo novo mašo ob 10:30 na nedeljo presv. Trojice, 16. junija, v cerkvi sv. Jožefa, Chisholm. Kot pomožni duhovnik mu bo asistiral Rev. John E. Schiffrer, župnik fare sv. Jožefa; Father Skumave bo za dijakona, Father Crossman pa za subdiakona. Rev. Gregory

Manning, Chisholm, bo ceremonijar. Rev. Thomas Stack, Virginia, bo pridigal. Mrs. Louis Regis bo vodila pevski zbor.

Med drugimi, ki bodo prisotni pri novi maši, bosta tudi novomašnikova dva brata, Tony, ki je letos v januarju prisel domov iz New Guinea-Borneo vojnega pozorišča, in Victor, ki se je pred kratkim povrnil iz vojaške službe v Indiji. Popoldne od treh do petih bo g. novomašnik sprejemal na domu.

Obema č. gg. novomašnikoma najiskrenejše čestitamo in jima želimo najbogatejšega božjega blagoslova pri njunem delu v vinogradu Gospodovem. Čestitamo pa tudi obema družinama.

RAZMOTRIVANJA ZA KONVENCIJO

25. SV. VID

Cleveland, O. — Članstvo društva sv. Vida št. 25 v Clevelandu, Ohio, je na svoji redni seji, ki se je vrnila 2. junija, razmotrivalo o nekaterih točkah pravil. Osvojilo je nekaj slepov in priporočil, katere naj naša delegacija predloži na prihodnji redni konvenciji in sicer:

1.) Članstvo se strinja s priporočilom društva št. 171 za znižanje števila delegatov in sicer priporoča v ta namen, da vsako društvo, ki šteje od 75 do 150 članov pošlje na konvencijo enega delegata in potem za vsakih nadaljnih 200 članov po enega delegata. Društva, ki štejejo manj kot 75 članov se naj za volitve zdržijo, da dosežejo zahtevano število članstva.

2.) Obvezno pošiljanje bolniških obiskovalcev naj se opusti in se naj iste pošilja le na priporočilo vrhovnega zdravnika.

3.) Članstvo priporoča, da se ime naše Jednote spremeni, da se bo glasilo: Ameriška Slovenska Katoliška Jednota — American Slovenian Catholic Union.

4.) Stevilo članov glavnega porotnega odbora naj se zniža na pet članov.

5.) Glavnih podpredsednikov, razen prvega gl. podpredsednika, naj se ne vabi na glavne letne seje, da se s tem zniža

visoke stroške, ki so s tem združeni.

6.) Da se takoj preneha s plačevanjem 10 centov izrednega asesmenta, ki ga članstvo sedaj plača.

Dalje je članstvo razmotrivalo tudi o našem Glasilu ter priporoča konvenciji, da izvoli ali da nalogu bodočemu gl. odboru, da imenuje urednika za angleško stran glasila, to pa iz razloga, ker je med nami že takoj veliko število mladega članstva, da isto v resnici zaslubi malo več pozornosti na našem Glasilu. Angleški urednik naj poizbran iz mlajšega članstva, ki razume potrebe mladine in ki se v resnici zanima za Jednote in pozna poslovanje iste, ker le na ta način bomo vzbudili večje zanimanje med mlajšim članstvom za našo Jednote.

Slovenski urednik, ki je obenem tudi upravnik Glasila, pa naj bo izvoljen iz starejšega članstva, kot je bilo to dosedaj. Obema naj se tudi določi primerna plača, da bosta lahko izhajala in da bosta s tem večjim veseljem vrnila svoje dolžnosti v korist članstva in naše Jednote.

Anton Strniša,
predsednik,

Joseph J. Nemanich,
tajnik,

Louis J. Kraje,
blagajnik.

DRUŠTVENI PEČAT.

(Dalej na 2 strani)

M. Elizabeta O. S. URS.:

Najlepši dan - očetov god

Najlepši dan za hvaležno srce, preblagi oče, je Vaš god, spominja me Vaše očetne ljubezni, spominja neštetih velikih dobrat.

Nad prvimi dnevi, ob prvi mladosti ste bdeli nad mano dan in noč, ob sreči, veselju, ob malih bridkostih ste bili mi prva pomoč.

Premnoga skrb Vam je legla na čelo, začrtala brazde globoke vanj, vse Vaše delo je bilo za mene, bodočnost moja — cilj Vaših sanj.

Ljubezen Vaša, kako je velika, počitka, odmora za se ne pozna, v vseh Vaših besedah in v vsakem pogledu se skriva ljubezen in blagost srca.

Globokoverni in vedno kreplostni k edini sreči mi kažete pot, načela katoliška — Vaša načela, učite me to, kar učil je Gospod.

Preljubi oče, kako Vam povrem, kje najdem hvaležnosti pravi izraz? Kako naj dostojno Vam h godu čestitam, kaj moje ljubezni bo veren dokaz?

Beseda zahvalna dobrotna ne odtehta, ljubezni Vaše ne plača zlato, naj tisočkrat vrne s plačilom neskončnim vso Vašo ljubezen dobrotno nebo!

Še dolgo Vas v sreči in zdravju ohrani, odvri od Vas bridkosti, skribi! Obljubljam, da s pridnostjo, vzornim vedenjem veselje in sreča bom Vaših dni.

URADNO NAZNANILO

Tem potom se naznana, da je članstvo društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, Cleveland, Ohio, na izredni društveni seji, ki se je vrnila dne 23. maja 1946 odglasovalo, da izstopi iz centralnega bolniškega oddelka, ter da bo od 1. junija 1946 naprej bolnim članom in članicam plačevalo bolniško podporo iz društvene blagajne.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

Joliet, Illinois. 3. junija 1946.

Slovenski premogovniki so v marcu za 16% presegli predvojno proizvodnjo

Ljubljana, 16. aprila 1946. — V Zenici, kjer je poleg znane državne železarne tudi eden največjih premogovnikov v Jugoslaviji, še je v nedeljo začel prvi svobodni kongres delavcev in namešencev rudarske industrije Jugoslavije. Zeniški rudarji, ki so dali pobudo za prvojavsko tekmovanje vseh rudnikov Jugoslavije, so lahko s ponosom sprejeli svoje tovariše iz ostale države, saj so z doseganjem tekmovaljem dosegli že prav lepe uspehe. Po osvojitvi je znašala proizvodnja zeniškega rudnika le 45% povprečne predvojne proizvodnje iz leta 1939. Sedem mesecev po osvoboditvi pa so se lahko ob koncu novembra na proslavljenega zasedanja AVNOJ-a v Jajcu postavili s tem, da so dosegli povprečno predvojno proizvodnjo. S tem uspehom pa se rudarji niso zadovoljni. Zaradi niso popustili v svojem delovnem poletu. V prvih dveh mesecih prvojavskoga tekmovaljanja so prekoračili proizvodnjo za 20.8% in prekoračili največjo predvojno proizvodnjo za 3%. Nekatere delavske skupine so prekoračile normo dela tudi za 50, 60 in celo 87%.

Tudi naši slovenski rudarji s svojimi uspehi ne zaostajajo za tovarisi iz Bosne. Po štrašnem opustošenju v dobi okupacije je znašala proizvodnja slovenskih premogovnikov lani v maju komaj 19% predvojne proizvodnje. Čeprav je bilo

(Dalej na 2 strani)

DOMA IN PO SVETU

Washington, D. C. — Predsednik Truman je odrekel svoj podpis za takozvani Case bill o delavskih prerekanjih. Poljska zbornica je nato hotela predsednika preglašovati, pa ni mogla, ker ni dobila potrebnih dve tretjinske večine glasov. Predsednik pravi, da bi tako postava proti delavcem naši deželi več škodila kakor koristi. Tako vsaj še za nekaj časa ne bo iz Case-ovega predloga nobene moke.

Beograd, Jugoslavija. — General Draža Mihajlović se tedeni zagovarja pred sodiščem, kjer mu preti smrtna odsodba. Ravnodušno in samozavestno odgovarja na vsa vprašanja in trdi, da ni kriv kakega izdajstva.

Rim, Italija. — Kabinet ministarskega predsednika Gasperi je proglašil torek 11. junija za načredni praznik kot rojstni dan italijanske republike. Kralj Umberto II. pa se še vedno noče umakniti s prestola. Kljub temu, da so pri volitvah zmagali republikanci, so monarhisti v južni Italiji tudi precej močni. Ni izključeno, da ne bi v Italiji zdaj nastala civilna vojna.

Pošiljanje denarja v Jugoslavijo

Te dni je bilo naznano, da so Zedinjene države obnovile pošiljanje denarja v Jugoslavijo potom International Money Order sistema ali mednarodnih denarnih nakaznic. Pristojbine so iste kot pred vojno in sicer po en odstotku ali 10 centov za \$10 ali \$1 za \$100.

Kadar kupite mednarodno denarno nakaznico, plačate v ameriških dolarjih, v Jugoslaviji bo pa izplačano naslovilju v dinarjih po vrednosti, ki je bila določena pri sklenitvi te pogodbe.

Mednarodne denarne nakaznice lahko kupite na glavni pošti in večjih podružnicah ob uradnih urah.

Chicago, III.:

— V cerkvi sv. Štefana sta se 30. maja poročila Roy Rossman iz Clevelandu in Helen Blatnik iz 4032 N. Ashland Ave.

— Dne 4. junija je umrla rojakinja pionirka Mrs. Katarina Kenig, rojena Stefančič, stara 74 let in doma iz okolice Črnomelja. Tu zapušča omogočeno hčer Mrs. Jacob Muha, sina Williama, več vnukov in pravnukov, brate Math, Joe in John Stefanich, ter sestro Mathilde v redu solskih sester sv. Frančiška. Njen pogreb iz cerkve sv. Stefana je bilo zelo lepo.

Geneva, Ohio:

— V cerkvi Marije Vnebovzetje sta se 25. maja poročila Emil G. Zuzeck iz Madison, O., in Dorothy Pudder iz Geneva, O. Johnstown, Pa.:

— V soboto 15. junija bo tukaj in v okolici "tag-day" za zdravstvene potrebštine v Jugoslaviji.

Joliet, Ill.:

— Dne 2. junija je umrla rojakinja Mary Smrekar, rojena Skobe, soproga rojaka Michaela Smrekarja na 1257 N. Hickory St., stara 51 let in rojena v Budganji vasi, fara Žužemberk na Dolenjskem. Poleg soproga zapušča dva sina, stiri hčere in sestrične Mary in Jenkins Smrekar na Jolietu in Albionu v Grimesu v Chicagi, strica v Johnstownu, Pa., in več drugih sorodnikov. Bila je članica dr. sv. Franciška Ksaverija na drugi društvi.

— Ravno ta dan 2. junija, je umrl po doljšem bolehanju tudi splošno znani rojak John Musich, 315 Marble St., v starosti 59 let, doma iz Draganje vasi fara Črnomelj na Belokranjskem. Zapušča žalujočo soproga Mary, dva sina, dve hčeri, vnuka in brata Michael Musich v Chicagi. Spadal je k dr. presv. Imena fare sv. Jurija in k dr. Vitezov sv. Jurija št. 3 KSKJ katerega vnet član je bil nad 35 let. Bil je prav v zor dobrega društvenika in jednotarja. Mnogo let je bil v odboru kot blagajnik, zadnja tri leta pa tajnik.

— Dne 31. maja je preminil rojak John Kirin, star 66 let, doma iz Božjakovega pri Metliki na Belokranjskem. Zapušča 4 sine in 7 vnukov.

Lorain, Ohio:

— Dne 10. junija sta znana Mr. in Mrs. Louis Balant obhajala 40 letnico srečnega zakonskega življenja. Na mnoga leta!

— Poročila sta se George Ballough in Jean A. Znidaršič.

Milwaukee, Wis.:

— Znani slovenski glasbenik Leo C. Muskatec je te dni prejel diplomo Master of Music iz De Paul univerze v Chicagi.

— Na West Allisu je 30. maja umrl Joseph Kralj, star 51 let, doma iz Dolenjskega in tukaj od leta 1921.

— Istotam je umrl 26 letni Edward Rozman, sin Mrs. Katarine Rozman.

Strabane, Pa.:

— V cerkvi sv. Patrika v Canonsburgu sta se 1. junija poročila Viktor Zadnik in Angeline Kruse.

Willard, Wis.:

— V bolnišnico sta se podala Gregor Selškar in John Mušič.

— V Greenwood, Wis., je umrla Mary Kavčnik, vdova. V Wisconsin zapušča 4 otroka, v Clevelandu pa sina in sestri Mrs. Angela Vrhovnik in Johanna Owen.

Razmotrivanja za konvencijo

(Nadaljevanje s 1 strani)

249: SV JOŽEF

Detroit, Mich. — Odkar se je začelo konvenčno razmotrivanje, je že vsako društvo imelo par sej, vendar se jih je pa do sedaj le prav malo oglasilo, kaj so sklenila.

Naše društvo je razmotrivalo glede pridobitve novega članstva v obeh oddelkih. Prišli smo do zaključka, naj bi konvencija odprla kampanjo za štiri leta in to za vsako leto posebej od 1. januarja do 31. decembra. Vsak društvo naj bi dobilo kvoto za celo leto. Ob koncu leta pa naj bi se društvo, ki bodo dosegla kvoto, plačale nagrade, kakršne bi glavni odbor določil. Ravno tako naj ostanejo v veljavlji za celo leto stare nagrade za posamezne člane, da jih bo deležen vsak priporočitelj, ki bo pridobil novega člana. S tem bi se prihranilo veliko dela in veliko papirja, ki ga mora glavni tajnik razposlati društvom, kadar se začne kampanja. Ravno tako bo v velikem korist društvo, katere bodo dosegla svojo kvoto, ker bodo dobila nagrado. Posebno bo to v korist tistim društvom, ki nimajo veliko denarja v blagajni; ne bo jim treba razpisati posebnega asesmenta ob koncu leta, ko morajo plačati svoje uradnike.

Nadalej smo prišli do zaključka, naj se že enkrat opusti tista mila pesem, ki jo moramo brez potrebe poslušati pred vsako konvencijo: pesem o plačah. Delegacija na konvenciji bo že vedela, ali naj se glavnim odbornikom plača povpraša ali ne. Vse tozadoveno pisanje pred konvencijo ne koristi nič.

Kar se tiče 10c posebne dolake, ki jo sedaj plačujemo, je naše društvo proti temu, da bi jo še nadalje plačevali. Prvič, ako bi Jednota ne bila na takoj močni pedlagi, bi bilo drugače; ker pa ni primanjkljaja, naj se doklada 10c opusti s 1. januarjem 1947. Drugič, večina naših fantov vojakov je že doma. Veliko jih je med njimi, ki nimajo dela. Ali mislite, da so veseli, ko morajo plačevati 10c več, kakor so poprej, predno so šli v vojno? Zato priporočamo vsem društvenim, naj razmotrovajo o tem.

Tudi smo razmotrivali zaradi zboljšanja našega Glasila, posebno zaradi mladine. Tudi v slučaju, da tajnik da priobčiti svoj dopis v angleškem jeziku, ga mladi člani ne preberajo. Ko vprašaš enega ali drugega mlajših, ali je prečital društveni dopis, dobriš v odgovor: "I can't read Slovenian." Toliko se pa tudi ne potruditi, da bi obrnil stran 6, 7 in 8 in ga prečital. Če hočemo torej mladino pridobiti, da se bo zanimala za društvo in Jednoto, bi bilo velikega pomena, da se Glasilo zacheče na prvi in drugi strani tiskati v angleškem jeziku. Prepričani smo, da se bo mladina potem bolj zanimala tudi za društvene seje.

Charles Prazen,
predsednik,
Josephine Prazen,
tajnica in blagajničarka.

DRUŠTVENI PEČAT

Premogovniki na Slovenskem

(Nadaljevanje s 1 strani)

ritvi pa so prekoračili rudarji v Trbovljah načrt za 10.5%, v Lašku za 7.5%, v Zaoukovih za 7% in v Rajhenburgu za 6%. V tem mesecu so dosegli največji uspeh pri štednjih z jamskim lesom rudarji v Hrastniku, pri štednjih z električno energijo pa rudarji v Rajhenburgu, ki so zabeležili tudi največji uspeh pri znižanju proizvodnih stroškov (Rajhenburg z 34.8% nasproti načrtu, Zagorec in Laško za 16%, Trbov-

DRUŠTVENA NAZANILA

8: SV. CIRIL IN METOD

Joliet, Ill. — S tem se naznana članom gori imenovanega društva, da smo na redni seji 12. maja sklenili mladim veteranskim članom, ki so se srečno vrnili iz vojne službe, prideti nekoliko zabave, in sicer prosti asesment.

Nadalje je društvo razmotrivalo o teh 10c doklade, ki je bila v veljavni v vojnem času za vojaški sklad. Prišli smo do zaključka, naj bi ta doklada 10c še naprej ostala, a porabljala naj bi se v to, da bi se z njo plačeval asesment za 70 let stare člane. — Sobratski pozdrav.

Marija Malič, tajnik.

16: SV. JOŽEF

Virginia, Minn. — Opozarmajo članstvo društva št. 16 K. S. K., da se gotovo udeležite v velikem številu prihodnje seje, ki se bo vršila 16. junija točno ob 2 uri popoldne v Mestni hiši (City Hall). Na tej seji bo treba rešiti veliko važnih reči. Posebno prosim, naj pridejo tisti člani, ki letos še niso prišli na nobeno društveno sejo. Zalošno je, ker se nekateri člani tako slabo zanimajo za društvene seje. Pomislite malo, dragi sobratje, da društveni odbor ne more sam brez vas reševati zadve, ki se tičejo društva in ednote. — Z. bratskim pozdravom.

Matthew Buchar, tajnik.

15: SV. ROK

Pittsburgh, Pa. — Na naši redni seji 19. maja je bilo sklenjeno, da bomo izvolili komvenčnega delegata na seji v nedeljo 16. junija. Torej prosimo člane, naj se te seje v polnem številu.

Razmotrivali smo tudi v koristi društva in Jednote, posebno pa glede asesmenta članov,

je za 14% in Hrastnik za 13%).

Tekmovalna vnema, ki je zanjela dejavnost vse države, pa tudi v marcu ni popustila. V večini premogovnikov je bila v tem mesecu že dosežena odnosno prekoračena predvojna proizvodnja. Med tekmovanjem so bili ustvarjeni pogoji za nadaljnje dviganje proizvodnje.

Tako se je v marcu proizvodnja dvignila nasproti februarju: v Kočevju za 13%, v Rajhenburgu za 12%, v Zagorju za 10% in v Trbovljah za 8%. S tem novim povečanjem proizvodnje so rudarji omogočili, da so doabile naše tovarne in delayniece in naše prometne ustanove zadrstne količine premoga in da je še ostalo premoga za boljšo oskrbo gospodinjstev. Ti uspehi so na drugi strani omogočili znižanje cen premoga, ki je bilo nedavno izvedeno. Pri presoji, kateri rudniki so dosegli najboljše uspehe, je treba seveda upoštevati, pod kakšnimi razmerami se je vršilo odkopavanje, treba je upoštevati dosežene uspehe v prejšnjih mesecih in praktične možnosti povečanja proizvodnje.

Nadaljnje uspehe so dosegli rudarji glede zboljšanja skupne rudniške storitve. V tem pogledu so bili doseženi naslednji rezultati: V Rajhenburgu se je rudniška storitev povečala za 10%, v Zagorju za 7%. V Trbovljah za 6% in Velenju za 3%. Dobre rezultate so dosegli v Laškem, Kočevju in Hrastniku.

Uspeh, ki ga kažejo gornje številke, zasluži vse priznanje in ga moremo prav oceniti le tedaj, če si še enkrat predočimo, kakšno je bilo stanje naših premogovnikov lani ob osvoboditvi in če pri tem upoštevamo ogromno delo, ki so ga rudarji že opravili v lanskem letu. Redko kje so bili rudniki tako opustošeni in zanemarjeni kakor prav v Sloveniji, kjer je dosegla proizvodnja v prvem mesecu po osvoboditvi komaj slabopetino predvojne proizvodnje.

Treba je bilo popraviti vso ogromno škodo, obnoviti rove in naprave in pogasiti jamske ogne. Treba je bilo nadomestiti najnajnejša investicijska dela, ki jih je okupator docela opustil, in pripraviti za odkop nova palja. Brez teh del ni bilo mogoče misliti na obnovno proizvodnje. Zato se naši rudarji v prvih mesecih niso mogli v večji meri posvetiti sami proizvodnji, saj so morali predvsem obnavljati in ustvarjati pogoj za odkop in zopetni dvig proizvodnje.

Pridite in vsaka naj pove svoje mnenje. Sedaj je pravi čas za to. Opazujam vas, da pazno prebirate konvenčno razmotrivanje v Glasilu. Društva precej razpravljajo radi tistih

ki dosežejo 70 let. Ker bo letos konvencija in bo tedaj prilika vse to urediti, prosimo vse krajevna društva K. S. K. Jednote, da obvestijo svoje delegatice o tem, naj bi delovali, da bili naši 70 let starci člani prosti asesmenti.

Nadalje je društvo razmotrivalo o teh 10c doklade, ki je bila v veljavni v vojnem času za vojaški sklad. Prišli smo do zaključka, naj bi ta doklada 10c še naprej ostala, a porabljala naj bi se v to, da bi se z njo plačeval asesment za 70 let stare člane. — Sobratski pozdrav.

Marija Malič, tajnik.

114: MARIJA MILOSTI POLNA

Steelton, Pa. — Prosimo vse članice našega društva, da se udeležite prihodnje mesečne seje v nedeljo 16. junija ob 2. uri popoldne. Na tej seji bo volitev delegatinje za prihodnjo konvencijo, ki se bo vršila avgusta meseca v Pueblo, Colo.

Torej upam, da se boste potrudile in prispevate prihodnje let.

Marija Petrich, tajnica.

169: SV. JOŽEF

Cleveland, O. — Pri zadnjem mesečni seji smo si izvolili delegate in delegatinje za prihodnjo konvencijo, in ker čas je hitro teče, se nam bo treba pripraviti za odpovedovanje v sončno Colorado. Torej dolžnost je vsakega delegata in delegatinje, da skrbno pregleda naša pravila, in če mu niso všeč, zdaj bo čas, da se popravijo na konvenciji. In ravno tako je dolžnost vsakega člana in članice, da se udeležijo teh par sej pred konvencijo. Sedaj lahko izrazite svoje mnenje in priporočate delegatom, da bi kaj dobre ukreplili za naša društva in našo Jednoto.

Se enkrat opominjam, ne pozabite seje v nedeljo 16. junija. — Sesterski pozdrav.

Mary Troši, predsednica.

144: SV. CIRIL IN METOD

Sheboygan, Wis. — Članstvo društva sv. Cirila in Metoda št. 144 vladljivo vabimo, da se udeleži redne društvene seje v nedeljo 16. junija ob drugi uri popoldne. Na tej seji bomo volili delegate za redno Jednotino 21. konvencijo, ki bo meseča avgusta v Pueblo, Colo. Izvoliti bo treba tri delegate in tri namestnike, zatoraj prosimo, da se udeležite te seje prav tako, katerim je le mogoče, da si izberete delegata, ki bodo večni in povoljni. Ne pozabite teden pred konvencijo. Sedaj lahko izrazite svoje mnenje in priporočate delegatom, da bi kaj dobre ukreplili za naša društva in našo Jednoto.

John Udovich, tajnik.

41: SV. JOŽEF

Pittsburgh, Pa. — Članom, ki niste bili navzoči na naši zadnjem seji, naznanjam, da je bil izvoljen za tajnika brat Joseph L. Bahorich, 5314 Duncan St., Pittsburgh 1, Pa.

Skljenjeno je bilo tudi, da v bodoče se bo seja vršila eno uro prej, ko do sedaj, to je ob 1 uri popoldne. — Sesterski pozdrav.

John C. Golob, pred.

78: MARIJA POMAGAJ

Chicago, Ill. — S tem vabim vse članice našega društva na sejo, ki se bo vršila v četrtek 20. junija točno ob osmih zvezcer v cerkveni dvorani. Sedaj je čas, ako imate kakšne dobre nasvete za v korist Jednote in članstva, da jih poveste na seji in jih lahko potrdijo načrte članice, potem pa jih lahko pošljemo v Glasilo med razmotrivanjem za konvencijo.

Nadaljnje seji so bile izvoljene slednje delegatinje za prihodnjo konvencijo: Karolina Pichman, Pauline Kobal in Mary Tomazin. Namestnice so Sophia Petrovič, Lillian Kozek in Julia Gottlieb.

Članice, ki ste dolžne za asesment, ste prošene, da poravnate dolg pred 25. junijem, da mi bo mogoče knjige urediti za polletne račune.

Kampanja za nove člane traja samo še ta mesec; če imate kakšne kandidate, prosim, dajte odbornicam vedeti, da lahko vse uredimo, da bodo sprejeti na mesec.

Nadzorni seji je gospa Šreča zadeba sestro Katherine Krejgulj; ker pa ni bila navzoča, ji ni mogla oddati nagrade. Morebiti bo Šreča ta mesec imela večjo srečo. Kdo ve?

Ne pozabite na sejo 20. junija.

Pauline Kobal, tajnica.

85: MARIJA ČISTEGA SPOČETJA

Lorain, Ohio. — Prosim naše članice, da bi se udeležile seje 14. junija ob navadnem času. Kakor vam je znano, pridejo na vrsto volitve za konvenčno delegatinjo pa tudi razmotrivanje pravil naših članic.

Pridite in vsaka naj pove svoje mnenje. Sedaj je pravi čas za to. Opazujam vas, da pazno prebirate konvenčno razmotrivanje v Glasilu. Društva precej razpravljajo radi tistih

ki jih sedaj plačujemo v patriotski sklad kakor tudi zaradi starih članov. Pridite torej še ve na sejo in povejte svoje mnenje. Le potem vas bo lahko primerno zastopala delegatinja, ki jo boste poslale na konvencijo — Pozdrav.

Frances Jevec, tajnica.

114: MARIJA MILOSTI POLNA

Steelton, Pa. — Prosimo vse članice našega društva, da se udeležite prihodnje mesečne seje v nedeljo 16. junija ob 2. uri popoldne. Na tej seji bo volitev delegatinje za prihodnjo konvencijo, ki se bo vršila avgusta meseca v Pueblo, Colo.

Torej upam, da se boste potrudile in prispevate prihodnje let.

Marija Petrich, tajnica.

169: SV. JOŽEF

Cleveland, O. — Pri zadnjem mesečni seji smo si izvolili delegate in delegatinje za prihodnjo konvencijo, in ker čas je hitro teče, se nam bo treba pripraviti za odpovedovanje v sončno Colorado. Torej dolžnost je vsakega delegata in delegatinje, da skrbno pregleda naša pravila, in če mu niso všeč, zdaj bo čas, da se popravijo na konvenciji. In ravno tako je dolžnost vsakega člana in članice, da se udeležijo teh par sej pred konvencijo. Sedaj lahko izrazite svoje mnenje in priporočate delegatom, da bi kaj dobre ukreplili za naša društva in našo Jednoto.

Se enkrat opominjam, ne pozabite seje v nedeljo 16. junija. — Sesterski pozdrav.

Mary Troši, predsednica.

144: SV. CIRIL IN METOD

Sheboygan, Wis. — Članstvo društva sv. Cirila in Metoda št. 144 vladljivo vabimo, da se udeleži redne društvene seje v nedeljo 16. junija ob 2. uri popoldne. Na tej seji bo volitev delegatinje za prihodnjo konvencijo, in ker čas je hitro teče, se nam bo treba pripraviti za odpovedovanje v sončno Colorado. Torej dolžnost je vsakega delegata in delegatinje, da skrbno pregleda naša pravila, in če mu niso všeč, zdaj bo čas, da se popravijo na konvenciji. In ravno tako je dolžnost vsakega člana in članice, da se udeležijo teh par sej pred konvencijo. Sedaj lahko izrazite svoje mnenje in priporočate delegatom, da bi kaj dobre ukreplili za naša društva in našo Jednoto.

Se enkrat opominjam, ne pozabite seje v nedeljo 16. junija. — Sesterski pozdrav.

LIGA KATOLIŠKIH SLOVENCEV V AMERIKI

IZRŠEVALNI ODBOR

Predsednik: Rev. M. J. Butala, 418 No. Chicago St., Joliet, Ill.
 1. podpredsednik: Frank Tushek, Joliet, Ill.
 2. podpredsednik: Josephine Muster, Joliet, Ill.
 3. podpredsednik: John Mikar, Chicago, Ill.
 Tajnik: Rev. Alojzij Majic, Lemont, Ill.
 Blagajnik: Joseph Zalar, 351 No. Chicago St., Joliet, Ill.

SVETOVALNI ODBOR

Predsednik: Rt. Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland 5, Ohio.
 Član: Rev. Matija Jager, Rev. Edward Gabrenja OFM, Rev. Aleksander Grankar, OFM, Rev. Frank Baraga, Rev. M. J. Hilti, Rev. Stefan Kasovic, John Germ, Frank Wedic, Anton Grdina, Mary Polutnik, Catherine Roberts, Mathana, Pauline Ozbolt, John Gottlieb.

NADZORNJI ODBOR

Predsednik: George J. Brince, Eveleth, Minn.
 Član: John Terseilich, John Denia, Frank Lokar, Jean Tešak.

ZA PUBLICITETO

James Debevec, John Jerich, Albinia Novak, Ivan Račič, Rado Staut.

BESEDA BRATA BLAGAJNIKA

Gotovo je že čas, da se spet vse, da ta apel upoštivate. vemo oglašim. Rad bi se večkrat, pa me zmerom zadrži vsestranska zaposlenost. In ko vidim, da naš tajnik prav predno poroča o Ligi in njenem napredku, se sam pred seboj kar na njega izgovarjam. Ne vem pa, koliko ta izgovor velja pred javnostjo. Ce nič ne velja, potem moram prositi, da se mi oprosti ta pomanjkljivost.

Zdaj pa ne smem dalje odlati. Sami vidite, da stoji pred LIGO veliko novih nalogov. Tem ste čitali objave. Moja stvar je sicer v prvi vrsti skrb za Ligino blagajno, vendar bi rad še na nekaj stvari opozoril.

Torej najprej blagajna. Kar je dejanja skozi moje roke, smo prekorčili TRIDESETI fisočak. To je že nekaj. Spomljate se še morda, kako z večjim sem poročal, ko smo dosegli DESETEGA. Takrat se mi je zdel uspeh precej lep. Zdaj smo torej že pri TRIKRAT desetem in še malo čez. Poleg tega so naši duhovniki, ki so aktivni v Ligi, zbrali tudi veliko mašnih intencij, s katerimi je tudi zelo pomagano. Gleda zbiranja obleke pa poroka naš tajnik. Ravnakar sem redel, da so iz Rima o eni sumi naši pošiljki poročali z vseh vrednosti, da predstavljam znanje milijonsko vrednost. Izvsega tega vidimo, da naša Liga ni ostala samo na papirju.

Kot blagajnik se moram posredno zahvaliti za navdušeno delovanje upravi AMERIŠKE DOMOVINE v Clevelandu, kar tudi upravi lista AVE MARIA v Lemontu. Sami vidi objavah, koliko pride v Ligino blagajno po teh dveh potih. Nekaj časa sem tudi načrno redno prejemal prispevke. To je zadnje čase nekam zastalo. Apeliram zopet na naša društva in organizacije, kakov tudi na posamezne njihove člane in članice, da še nadalje velikodušno žrtvujete v imenu Lige in lepo prosim blagajnik Lige Kat. Slovencev.

Baragov Katoliški dan v Clevelandu

Cleveland, O. — Liga Slovenskih Katoliških Amerikancev ubi vse verne slovenske rojake in rojakinje na Baragov katoliški dan v Clevelandu v nedeljo 30. junija. Tam se bomo znova navdušili za svoje verne in narodne ideale. Spomin na našega velikega rojaka, ki je podal v daljni tuji svet in s toliko gorenjstvo širil našo vero med Indijanci, naj že sam na sebi priča, kolika je notranja vrednost katoličanstva. Njegova požrtvovalnost nas ponuja, naj tudi mi vsaj nekaj storimo za utrditev katoliških verskih nazorov v Ameriki, kar mora navdušenega misjonarja gnala apostolska gorenjstvo. Njegova ljubezen do bližnjega, ki ga je izvabila med čistoju teju ljudi, da jim je posvetil svoje življenje, nam pravi, da naša vera ni samo za med štiri stene naše sobice, ampak da moramo nene blagodare zanesti med druge — iz ljubezni do njih.

Danes je posebno treba, da svoje versko prepranje pokazemo pred svetom. Katoličanska sovražne sile so močne, trdno organizirane in imajo

Cleveland na to katoliško in slovensko manifestacijo.

Liga slovenskih katoliških Amerikancev ima v soboto 29. junija svojo letno sejo v Clevelandu v šoli sv. Vida (Glass Ave.) dopoldne in popoldne. Vabljeni ste na sejo vsi somišljeniki in prijatelji. Drugi dan pa bomo proslavili našega velikega škofa s cerkveno slovesnostjo ob 10. uri v cerkvi sv. Vida, popoldne pa bomo odkorakali na kulturni vrt na veliko zborovanje, kjer bodo govorili zastopniki Baragove zveze in Lige.

Vabimo še posebej vse člane KSKJ, da pridejo k prireditvi. Vedno je naša Jednota dvigala katoliško zastavo. Naj nenoč članstvo s polnočevalno udeležbo pokaže, da je vredno tradicije te velike Jednote.

Za pripravljalni odbor:
 Anton Grdina, predst.,
 Mary Hochevar, tajnica.

PISMO OD SV. TROJICE PRI RAKEU

(Nadaljevanje z 2 strani)

zgubila kakega člana. Bog nas varuj še kedaj take vojne.

Pismo sem prejela danes, paketa pa še nismo. Zelo se ga veselimo. Fantka sta od veselja kar poskakovala. Vse bomo razdelili, kakor si pisal. Vse nam bo prišlo prav in se že naprej zahajujemo za vsako stvarco. Ne veš, kako smo vsega potrebeni. Nimamo ne obleke ne čevljev, posebno otroci se mi smilijo. Spominjam se, kako je naš oče za nas vse skrbel in nam zmeraj napravil kako veselje. Sedaj pa je v Sloveniji polovica malih otrok brez očetov. Uboge matere smo pa tako obložene z vsakdanjimi skrbmi in težavami, da jim moremo le malo veselja napraviti.

— Te pozdravlja Tvoje mame sestra

Iravka Hiti.

Rojak prosi pomoči

Brusnice pri Novem mestu, 7. aprila 1946. — Spoštovanemu članstvu KSKJ:

Oprostite, da se na ta način obračam na vas in trkam na vaša dobra srca. Nimam sorodnikov v vaši novi in srečnejši domovini.

Podpisani sem iz Velikih Brusnic na Dolenjskem. Imam veliko družino in nič svoje zemlje; tudi hiša nimam svoje.

Bil sem v Italiji dve leti in štiri mesece. Vsak dan sem samo enkrat jedel in še takrat malo, zato sem takо oslabel, da sem le malo živ prišel domov. Ker sem bolan, si ne morem zaslužiti, da bi skrbel za družino.

Da je bilo tudi doma hudo, je umevno, kaj čem še popisovati? Manjka nam vsega, zlasti obleke, perila. Otroci nima nobenega perila. Niti ene rjuhe nimamo za na posteljo. Zato mi oprostite, da se drznam trkati na vaša dobra srca, dragi rojaki v srečnejši domovini, če bi nam mogli kaj pomagati v naši bedi. Vse bi iz srca hvalno sprejeli, najsirobiti, rabiljeno perilo, obleko ali obutev. Imam šest otrok: dve deklici, 3 in 14 let starci, in štiri dečke, stare 4, 7, 10 in 13 let. Morda bi mogli kaj zbrati in nam poslati. Za vse bi vam bili iz srca hvalne.

V upanju in nadi vas, dragi rojaki, iz naše tako preizkušene domovine prav izkreno pozdravljamo.

Jožef Mikolič.

Bendle 56,
 p. Brusnice pri
 Novem mestu,
 Slovenija, Jugoslavija.

Šinu v spomin

Eveleth, Minn. — Dne 20. junija bo 12 let, kar nam je nepričakovano umrl naš ljubljeni sin Andrew Kotnik, star maj 20 let. Umrl je v Grand Rapids Hospital. Ker v tistem času ni bilo zasluga na Ranču za mlade fante, se je podal

Dr. Anton Melik:

NAŠE PRIMORJE

Z ZBOROVANJA KULTURNIH DELAVCEV IN ZNANSTVENIKOV V LJUBLJANI

Ko stoji znanstvenik pred nalogom kako naj po svojih močeh in spoznajnih pripomore, da se potegne pravčna meja med Slovenci ter Hrvati na eni pa Furlani in Italijani na drugi strani, ne more biti v zadregi za kriterije. Nudi mu jih narava sama, nudi jih v obilici, saj dejansko stanje v mejnem področju ki je po diplomatskih normah "sporno," je zelo preprosto kaj malo komplikirano, brez dvoma pa mnogo, mnaj nego bi bilo sklepati potrušču ki ga že zenejo v svetu okrog tega vprašanja.

Kriterije nam narekuje dejansko stanje samo, to se pravi, daje nam jih resnica sama, čisto preprosta resnica. Ta naša Primorska dežela je vendar samo nadaljevanje one iste zemlje kakršno imamo na srednjem Slovenskem in v zahodnem, obmorski Hrvatski. Tu je nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem pogledu istega pretežno kraškega površja. In dinarski gorski sistem, ki zavzemata ves široki zapadni del Balkanskega polotoka, pa še dalje čez gorske hrble v razvodju med hribi Beneške Slovenije ter mentom na obliko Tarčenta ter dalje v glavnem ob stiku med hribi Beneške Slovenije ter Furlanskim nižino na rečico Idrijo, pa ob zapadnem ter južnem vnožju Brda in še dalje nadaljevanje istih tektonskih in geoloških pasov Dinarske gorovje, pa v geomorfološkem

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Inhaia vsako uredo
Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških

URDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3. OHIO.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do sobote opoldne za priobčitev v številki nastopnega tedna.

Naročnina:

Za člane na leto.....	\$0.84
Za nečlane za Ameriko.....	\$2.00
Za Kanado in inozemstvo.....	\$3.50

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order

Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3. OHIO
Phone: HENDERSON 8912

Terms of subscription:

For members, yearly.....	\$0.84
For nonmembers in U.S.A.....	\$2.00
Foreign Countries.....	\$3.50

83

ZA OCETOV DAN

Tretjo nedeljo v juniju obhajamo Očetov dan. Ob tej priliki se s hvaležnostjo spomnjamo vsega, kar so naši očetje storili za nas od naše rane mladosti naprej. Morda imamo še priliko, da jih za ta dan posebno razveselimo z eno ali drugo stvarjo. Za mnoge take prilike ni več, ker jim je Bog poklical oceta v večnost. Za nje je ostala samo še duhovna zveza, ki pa nikdar ne premine.

Domalega vsi moški, ki boste čitali te vrstice, ste sami očetje, mnogi tudi starci očetje. Zato nam predvsem prihaja na misel vprašanje, ali smo mi v naših okolnostih tako dobri očetje našim otrokom, kakor so bili v svojih okolnostih naši očetje nam. Naj živimo v kakršnih koli razmerah, naša dolžnost ostane, da tisti plamen ljubezni, ki je seval iz očetovega srca na naše srce, seva zdaj od nas na naše otroke. Oče živi v svojih otrocih in otrok otrocih in tako naprej. Ves rod je dolga veriga in vsak izmed nas je člen v njej. Naše stremljenje mora iti za tem, da ne bomo manj vredni členi v tej verigi.

Najbolj važna dedčina, ki nam jo je zapustil oče in ki jo bomo mi zapustili svojim otrokom, je duhovna dedčina. Naši očetje niso gledali samo na to, da nas preživijo, dokler si sami nismo mogli pomagati, ali da po možnosti poskrbijo za naše materialno blagostanje, ampak so predtem gledali na to, da napravijo iz nas vredne člane človeške družbe, da bi bili pošteni in zanesljivi ljudje, delavnici, obzirni do drugih, pa tudi ponosni nase, na svojo narodnost in svojo vero. Kako se vsak izmed nas suče v življenju, je morda največ ali pa vsaj v veliki meri odvisno od očetovih naukov in zgleda v naši zgodnji mladosti. Prav tako bodo tudi naši otroci v svojem ravnanju največ usmerjeni tako, kakor so se ali se bodo naučili doma od nas. Velikanska odgovornost leži na ramah vsakega očeta, pa naj bo še tako preprost delavec ali pa državni predsednik.

Duhovne dedčine, ki so nam jo zapustili očetje, nikač ne moremo v par besedah popisati, omenimo pa lahko vsaj par stvari.

1. Že od malega so nas vadili, da smo molili med drugim tudi za njihove starše. To je bilo vedno pri skupni večerni molitvi, pa tudi pri angelijskem češčenju so navadno dodali še očenaš za pokojne starše.

2. Medtem ko je otrok prav lahko veren, ni vedno tako lahko ohraniti vero v poznejšem življenju, ko je skoraj vsak izmed nas izpostavljen trdim preizkušnjam in nasprotuječim si vplivom od vseh mogočih strani. Dostikrat človek ne more raznini utisov takoj zadosti pretehtati in jih v svoji glavi razvrstiti, kamor vsak spada. V takih trenutkih omahanjanja in negotovosti pa nam pride na pomoč misel na naše očete, ki so pred nami moralni hoditi precej podobno pot in so prehodili najbrž tudi precej poti, ki je mi še nismo in morda nikoli ne bomo. Ostali so verni. V svojem duhovniku so videli svojega najboljšega prijatelja in voditelja, ljubčega očeta cele črede, ki mu je izročena v dušno vodstvo in varstvo.

3. Naši očetje so bili vedno ponosni na svojo narodnost. Na svojo narodnost je ponosen tisti Slovenec, ki mu je vedno prvo tisto, kar je naše, slovensko, šele potem pride drugo na vrsto. Če kdo, imamo gotovo mi Slovenci, četudi nas razmeroma ni veliko, vse razloge in vzroke na svetu, da smo na svojo narodnost ponosni. Spoštujmo in bodimo obzirni do vseh drugih, ali popolnoma zgrešeno bi bilo, če ne bi največ spoštovali svoje lastne narodnosti in se v prvi vrsti ne oklenili svojih lastnih ustanov. In združeni ameriški narod, ki smo se mu v tej deželi priklopili, bo toliko lepši in bogatejši, če bo naša slovenska edinica v njem kar najbolj živa, zdrava in krepka. Vzgajamo svoje otroke v takem duhu, da bodo vedno ponosni na svoj slovenski izvor. Zaradi tega ne bodo slabši, temveč boljši Amerikanci bodo, in drugi jih bodo toliko bolj cenili.

Duhovna dedčina, ki smo jo prevzeli za našimi očeti, bi se dala tako naštrevati naprej točko za točko, skoraj brez konca. Tako pa vidimo, da se vsa ta naša duhovna dedčina najlepše zreali v naši K. S. K. Jednoti. Ali mi se navadno tega še ne zavedamo ne, morda nismo nikoli na to mislili, vsaj mnogi izmed nas ne. Tako radi se vtikamo v vse mogoče zadeve, morda najmanj pa v zadevo, ki je za nas vse največje važnosti, nameč napredek in utrjenje naše prve skupine in vsestransko predstavne ustanove v Ameriki, Kranjsko Slovenske Katoliške Jednote. Ravno pri premišljavanju o pomenu Očetovega dne nam to dejstvo posebno živo stopa pred oči.

V Ameriki smo Slovenci raztreseni po ogromnem ozemlju. Manjka nam skupnega ali enotnega vrhovnega vodstva. Edina naša pomembnejša skupnina ustanova je vseko in načrno zavedne Slovence in naše najbližje sobrate po vseh Združenih državah je KSKJ. Naše cerkve in fare in naše KSKJ postojanke so rastle skupaj in druga drugi pomagale do napredka in uspeha. Ali je ta prvotna vzajemnost še danes tako močna in izrazita, kakor je bila nekdaj? Morda je.

Tukaj je tisto mesto, ki nam najbolj glasno kliče, naj

vsi poprimeemo in sodelujemo. Četudi si zamašimo ušesa, tega klica ne moremo preslišati. Očetje Slovenc in naši najbližji slovenski katoliški sobratje, zdaj za Očetov dan moremo skleniti, da bomo to zadevo resno vzeli v svoje roke. Kot katoličani in zavedni ameriški Slovenci, ne bomo prej zadovoljni, dokler naša Jednota ne bo štela tolikega števila članstva, kakor bi ga po svoji odličnosti moralna šteti. Vsi MORAMO delovati v isto smer! Preteklost nas je naučila, da ne prideamo nikam, če vlečemo vsak v drugo stran, ker le drug drugačno oviramo. Vse mogoče zadeve cepijo našo pozornost in nas odvračajo od skupnega nastopa in skupnega dela, da, celo od spoznanja, kje je najbolj važno mesto za naše udejstvovanje. Upamo pa, da to naše spoznanje ne bo prišlo prepozno. Nikoli ni prepozno. Slišimo vedno glasnejše klice, kako krvavo potrebujemo, da se poživi naša katoliška in verska zavednost. Tukaj je treba poudariti, da tega prerojenja in poživljjenja potrebujemo največ ravno sami zase in za naše lastne zadeve v tej deželi. Menda se ne motimo, če rečemo, da bi bili javni katoliški shodi potrebni v vsaki posamezni slovenski naselbini v Ameriki, da spoznamo, kje smo in kam gremo, in da se spet navzamemo nove sile in navdušenosti za naše SKUPNO in ENOTNO usmerjeno nadaljnje delo.

Naša organizacija, naša društva, naše župnije, naše kulturne ustanove, vse to mora iti roka v roki. Naš napredok kot celote in kot posameznih skupin je povezan medsebojno: vsak posamezni pomaga skupnosti, skupnost pa pomaga vsakemu posameznemu. Če povzdignemo prvo, bomo povzdignili tudi drugo, in obratno.

Morda bo treba še mnogo člankov izpod raznih peres, in še vse kaj več kakor člankov, predno se bomo vsi zavedali, kaj imamo v naših katoliških Jednoti, in predno bomo vsi razumeli, kako važno je za vsakega izmed nas osebno in za vsako naše društvo, župnijo, naselbino, naše liste in druge ustanove, da vsi z vsemi močmi poprimemo tukaj, kjer je naše delo najbolj potrebno in najbolj koristno za nas vse. Gradimo si nadalje kar najlepšo in najtrdnejšo skupno organizacijo, ki zastopa in se poteguje za vse tisto, kar so nam najboljšega zapustili naši očetje.

Bog živi naše očete in Bog nam daj moči, da jim bomo vredni nasledniki v naših razmerah! Zadevo napredka naše Jednote pa vzemimo vsak v svoje lastne roke in pokažimo, da slovenska kri ne vara in ne odneha!

Organizirana zagrljenost v ameriški prošlosti

Plameneči ognjeni križi in sanja. Končno pa tudi "Know Nothings" niso mogli nadaljevati politike ptiča noja z ozirom na pozorišču v Ameriki. V deželi, ki je zgrajena na principih enakopravnosti in svobodne vere in rozpovedi, je te vrste polpolitična organizacija nekaj grobo ogabnega. Navzlic temu pa moramo priznati, da so se te vrste tajne organizacije pojavile v tej republiki že v njenem začetku samem. Vendar pa opazimo, da se poradi tega pojavit tudi močan odpor proti takim skupinam, ki so bile v nekaterih slučajih zelo močne in vplivne. Večina ameriškega ljudstva je bila in je proti te vrste organiziranim polpolitičnim bandam. V splošnem so te vrste organizacije postavljale v ospredje ideje superiornosti domačinov (tu rojenih belcev) ter protestantovskega elementa. V 19. stoletju so bili v tem pogledu najbolj aktivni člani in pripadniki znane teroristične organizacije "Know Nothings" ter prvotna organizacija Ku Klux Klan. Te organizacije so bile tajne politične ali pa polpolitične skupine, katere bi se kaj lahko označilo kot nekaj neizogibnega v razvojni dobi dežele kot je naša, ki je prispevala na višek industrijskega razvoja v desetletjih namesto v stoletjih. Ali kakor so se te organizacije pojavljale v gotovih dobah razvoja dežele, so tudi razpadale z razvojem vred.

Prva tajna politična organizacija te vrste v Ameriki je bila znana pod imenom Grand Council of the United States of North America (Visoki svet Zed. držav Severne Amerike). Članstvo oz. pripadniki te organizacije so se nazivali "Know Nothings". Ta organizacija je bila naperjena predvsem proti tujerodcem in proti rimsko-katoliški veri, oz. proti katoličkom v tej deželi. V letih 1854 in 1855 je potegnila za seboj veliko število pripadnikov in je tudi zmagalna na lokalnih volilnih listah v več državah. Vsekakor pa politična združenja, ki so zgubili volilno pravico radi nudjenja svoje podpore Konfederaciji. Ti so hoteli ponovno vzpostaviti "nadvladu belih" na jugu dežele. Plameneči križi, bele halje in pokrivala, za katerimi so se skrivali, da so mogli izvajati terorizem nad izbranimi žrtvami in prebivalstvom, vse to je bilo del prizadevanja, da je črncem prepreči izvajanje njihove pridobljene volitvene pravice. Taja teroristična organizacija pa je bila kmalu razpuščena, ker je bila poslana zvezina milic, da napravi red in mir. Ali na-

vsi poprimeemo in sodelujemo. Četudi si zamašimo ušesa, tega klica ne moremo preslišati. Očetje Slovenc in naši najbližji slovenski katoliški sobratje, zdaj za Očetov dan moremo skleniti, da bomo to zadevo resno vzeli v svoje roke. Kot katoličani in zavedni ameriški Slovenci, ne bomo prej zadovoljni, dokler naša Jednota ne bo štela tolikega števila članstva, kakor bi ga po svoji odličnosti moralna šteti. Vsi MORAMO delovati v isto smer! Preteklost nas je naučila, da ne prideamo nikam, če vlečemo vsak v drugo stran, ker le drug drugačno oviramo. Vse mogoče zadeve cepijo našo pozornost in nas odvračajo od skupnega nastopa in skupnega dela, da, celo od spoznanja, kje je najbolj važno mesto za naše udejstvovanje. Upamo pa, da to naše spoznanje ne bo prišlo prepozno. Nikoli ni prepozno. Slišimo vedno glasnejše klice, kako krvavo potrebujemo, da se poživi naša katoliška in verska zavednost. Tukaj je treba poudariti, da tega prerojenja in poživljjenja potrebujemo največ ravno sami zase in za naše lastne zadeve v tej deželi. Menda se ne motimo, če rečemo, da bi bili javni katoliški shodi potrebni v vsaki posamezni slovenski naselbini v Ameriki, da spoznamo, kje smo in kam gremo, in da se spet navzamemo nove sile in navdušenosti za naše SKUPNO in ENOTNO usmerjeno nadaljnje delo.

Od onih časov je bil storjen poskus organiziranja še ene tajne politične organizacije, ki je bila namerjena predvsem proti rimskim katolikom v tej deželi. To je bila American Protective Association, ki je izdajala z mržnjo prežeto literaturo ter je tudi imela nekaj vpliva v lokalni in splošni politiki dežele. Američani po večini niso verjeli trditvam te organizacije in tudi niso nasledili njihov propagandistom, ki so širili histerijo strahu ob času volitev. Volilci so svojo tozadevno nebrižnost najbolj pokazali, ko so n. pr. v katoliških okrožjih izvolili protestantske kanadice v obratno. Ko je prišla španjolsko-ameriška vojna je A. P. A. nekako izginila. Na dan so prišla druga vprašanja, ki so Američane bolj zanimala—klica predsednikom v nestrenosti pa je le ostala.

Leta 1915, kot že omenjeno, je Ku Klux Klan spet dvignil glavo ter nekako združil v sebi teče sovraščino in mržnjo ter bojazen, ki je ostala za ostalimi tajnimi organizacijami te vrste, a obenem je to pot podpalo mržnjo proti Židom—Lincoln bi bil torej lahko k svoji izjavni o netolerantnosti pridelal še to, da spadajo med neenakopravne tudi ameriški državljanji židovskega izvora. Leta 1915, kot že omenjeno, je Ku Klux Klan spet dvignil glavo ter nekako združil v sebi teče sovraščino in mržnjo ter bojazen, ki je ostala za ostalimi tajnimi organizacijami te vrste, a obenem je to pot podpalo mržnjo proti Židom—Lincoln bi bil torej lahko k svoji izjavni o netolerantnosti pridelal še to, da spadajo med neenakopravne tudi ameriški državljanji židovskega izvora. Novo divjanje Ku Klux Klan, ki je bilo zdaj naperjeno kar proti širim ameriškim skupinam — črnem, tujerodcem, katoličanom in židom — je tvorilo veliko opasnost idealom, na katerih je bila zgrajena ta dežela. Iz juga se je organizacija namreč raztegnila tudi na sever ter je izvajala precejšnjo politično silo, kajti ob višku njenega vpliva je štela milijone članov. Notranja trena in razgaljanja korupcije v organizaciji sami, posebno v državi Indiani, pa so znatno razmazala njene temelje čemer je sledil stopnjevalni razpad. Docepa pa tudi to pot ni izginila, pač pa se je ponovno pojavila v letih krize, ko so se organizirali srebrno-srajčniki in druge slične mržnje neteče organizacije. Zadnja vojna je za kratko dobo potisnila tajne organizacije v kot, ali zdi se, da doba rekonverzije daje te vrste gibjanju ugode razmere vsled neurejenih ekonomskih in političnih problemov, na račun katerih je bila razvijena. Če pa je sledil stopnjevalni razpad, docepa pa tudi to pot ni izginila, pač pa se je ponovno pojavila v letih krize, ko so se organizirali srebrno-srajčniki in druge slične mržnje neteče organizacije. Zadnja vojna je za kratko dobo potisnila tajne organizacije v kot, ali zdi se, da doba rekonverzije daje te vrste gibjanju ugode razmere vsled neurejenih ekonomskih in političnih problemov, na račun katerih je bila razvijena. Če pa je sledil stopnjevalni razpad, docepa pa tudi to pot ni izginila, pač pa se je ponovno pojavila v letih krize, ko so se organizirali srebrno-srajčniki in druge slične mržnje neteče organizacije. Zadnja vojna je za kratko dobo potisnila tajne organizacije v kot, ali zdi se, da doba rekonverzije daje te vrste gibjanju ugode razmere vsled neurejenih ekonomskih in političnih problemov, na račun katerih je bila razvijena. Če pa je sledil stopnjevalni razpad, docepa pa tudi to pot ni izginila, pač pa se je ponovno pojavila v letih krize, ko so se organizirali srebrno-srajčniki in druge slične mržnje neteče organizacije. Zadnja vojna je za kratko dobo potisnila tajne organizacije v kot, ali zdi se, da doba rekonverzije daje te vrste gibjanju ugode razmere vsled neurejenih ekonomskih in političnih problemov, na račun katerih je bila razvijena. Če pa je sledil stopnjevalni razpad, docepa pa tudi to pot ni izginila, pač pa se je ponovno pojavila v letih krize, ko so se organizirali srebrno-srajčniki in druge slične mržnje neteče organizacije. Zadnja vojna je za kratko dobo potisnila tajne organizacije v kot, ali zdi se, da doba rekonverzije daje te vrste gibjanju ugode razmere vsled neurejenih ekonomskih in političnih problemov, na račun katerih je bila razvijena. Če pa je sledil stopnjevalni razpad, docepa pa tudi to pot ni izginila, pač pa se je ponovno pojavila v letih krize, ko so se organizirali srebrno-srajčniki in druge slične mržnje neteče organizacije. Zadnja vojna je za kratko dobo potisnila tajne organizacije v kot, ali zdi se, da doba rekonverzije daje te vrste gibjanju ugode razmere vsled neurejenih ekonomskih in političnih problemov, na račun katerih je bila razvijena. Če pa je sledil stopnjevalni razpad, docepa pa tudi to pot ni izginila, pač pa se je ponovno pojavila v letih krize, ko so se organizirali srebrno-srajčniki in druge slične mržnje neteče organizacije. Zadnja vojna je za kratko dobo potisnila tajne organizacije v kot, ali zdi se, da doba rekonverzije daje te vrste gibjanju ugode razmere vsled neurejenih ekonomskih in političnih problemov, na račun katerih je bila razvijena. Če pa je sledil stopnjevalni razpad, docepa pa tudi to pot ni izginila, pač pa se je ponovno pojavila v letih krize, ko so se organizirali srebrno-srajčniki in druge slične mržnje neteče organizacije. Zadnja vojna je za kratko dobo potisnila tajne organizacije v kot, ali zdi se, da doba rekonverzije daje te vrste gibjanju ugode razmere vsled neurejenih ekonomskih in politič

JOSIP JURČIĆ:

JURIJ KOZJAK, SLOVENSKI JANČAR

Povest iz petnajstega stoletja domače zgodovine

"Tačas," pravil je menih zvezdavi druščini, "bilo je žito v klasju in že zrelo, le srpa in ženjice še ni bilo. Samson si izmisli, kako bi se maščeval nad Filistrani. Bilo je pa v Jutrovem veliko lisič in lisjakov. Samson jih nalovi tri sto, ter jih zveže po dve in dve za repe. Med repe priveže goreče plamenice in tako spusti lisece po polju Filistranov, svojih sovražnikov. Ostrašene lisece lette vse prek po žitu in požgo do bilke vso strmino. Filistrane niso imeli kaj jesti po zimi. — Potem gre Samson v neko jamo v okraju Judovega. Filistrani zvedo, kam da zahaja tisti, ki jim je toliko nesrečno naklonil. Cela vojska se zbere in oblega Samsona v jami, celo 3000 mož iz rodu Judovega se jim pridruži. Le-ti pridejo k Samsonu in mu vele, naj se vda. On reče: "Ako prizete, da me ne umorite, pa se vam vdam." Prizetejo in zvežajo Samsona ter ga odvedo v tabor Filistranom. Sovražniki ga hočejo brž prijeti. Zdajci pride Gospodova moč čezenj in naglo pretrega vrvi, kakor da bi bilo končevje; zgrabi neko oslovsko čeljust, ki je ležala na tleh, plane nad Filistrane in jih potolče blizu triču. Drugi pobegnijo."

To mirno veselje pa jim je prestriegel deček, ki je zavplil: "Lejte, lejte, Turki!"

Res so dirjali čudni možje proti vasi. Napol oblečeni, umazani in rjavi, sedeli so na iskrih konjičih, ki so je urno nosili ko lastovke po zraku.

Strah je bil prevzel vso družbo, ko so začuli krik: "Turki!"

To niso Turki, cigani, so?" pravi star mož, opti o palico, "Ti nam ne store nič žalega na vasi, posamezne bi morda že prijeli."

Hudobni ljudje so to brez vere in Boga," reče kmet, ki je držal motiko — "sam Bog nas varuj in Mati božja, ko bi le kaj mož več bilo tukaj, vse je na polju!"

"Le-sem jezdijo!" pravi neka ženska, "bežimo v hiše!"

"Ne bojte se," pravi oče Bernard, "če imajo tudi slabe namente, Bog varuje nedolžnega." Rekši pa se je starcu roka tresla; nevede prime dečka Jurija za roko s svojo blagoslovljeno desnico, ki bi ga bila morda branila pred tridesetimi leti, ali zdaj je delala križe, za branje bila pretežka.

Cigani so bili že tukaj. Bilo jih je res strašno gledati, kako so malin konjem viseli naprej čez grivo ter jo naravnost proti hruški drvili. Zdajci razberže otroci in žene, le menih z grajskim dečkom in nekaterimi moškimi ostane na mestu.

Vi imate tukaj lepega dečka," pravi dolgi cigan Samol ter stopi s konja in ž njim tudi eni njegovih tovarišev, "ali bi ga ne hoteli nam izročiti? Sicer mu dobro ravno ne bo pri nas, pa vendar radi bi ga, in staremu očetu tudi nima kaj pridovati." Rekši pristopil cigan zasmehljivo in zagrabi malega dečka, ki se je zastonj jokal skošal skriti za očeta Bernada.

Kaj bi radi? Proč!" reče menih Bernard in brez strahu stopi ciganu nasproti, "poberite se, kajoni, da vas božja roka ne zadene. Kaj hočete s tem dečkom?? Nihče se ga ne bo dotaknil brez kazni, nedolžna kri v nebo vplije."

"Ha, ha!" zasmeje se divjak, "slabo ste naleteli na poslušavce, ako ste menih, kakor se mi vidi; nas se take pridige ne primejo." Drugi cigani, ki so sedeli še na konjih, priganjali so glavarja, naj naglo opravi, neumni, da so ga imeli za nezato zgrabi starci hudo delnik slabega starca in ga odrine, da bi prijal dečka.

ceta, vrlega Marka Kozjaka, ki pač ni zasluzil take hude nesreče.

Sedmo poglavje.

Potihnil ti vihar ni v persih boja; Le hujši se je zbudil červ nekdanji,

Ak prav uči me v revah skušnja moja.

Bolj grize, bolj po novi ker vi vpije.

Fr. Prešeren.

Preteče zopet mesec dni. Hrup zavoljo ciganskih roparjev potihne. Kmalu se je le še malokdo menil o tem, kajti časi so bili hudi, nemirni; vsak dan so se godile čudne reči.

Plemenitniki, mogočni gospodje so se bezali med seboj, drežali in tlačili so kmety podložne, najhujše pa so pritisnali Turki. Tako je v splošnem vretju izgubil se, rekbel bi, posamezni človek.

Nekega dne se oglasi na gradu Kozjaku krošnjar, ki je vskovrnostno drobno robo prodajal od grada do grada, od hiše do hiše, pri tem pa prenašal novice kakor vsi kramarji.

"No!" začel je grajski hišni, stari Mari, in drugim ženskim služabnicam na Kozjaku, "ali bomo kupčevali kaj, dekliči? Jaz nosim v tovoru na hrbitu lepe nogavice, lepe, pisane, na Laškem delane; imam lepe čepice, zavjaje, s srebrnimi nitimi prevezane; gladke šivanke in ostre iglice; tanko končevje, zdravila za trebuh, za zobe, zarane; potlej nosim tudi igrače otrokom; hajdi, moji dekliči; baratnjmo, vse dam na polzaston, le polovico boste mi plačale."

"Igrače in vse lepe stvari bi vam bili pri nas pokupili," odgovori stara hišna Mara, ko krošnjar razklaša svoje lepe reči strmečin dekličem po mizi, "pa morali bi bili priti pred kakim tedni, zdaj smo žalostni, grozno žalostni, ne moremo kupovati kratkočasnih reči," in starca si briše s predptrom solze iz oči; "imeli smo gospodiča, lepega dečka, ko angelica z neba pa cigani so ga vzeli in duhovnega očeta so pobili, da gotovo umrjo, preden gospod pride iz vojne."

"Tako morate pa že žalostni biti," govori prodajavec, gredoč

Tema nastane. Kmetje se razidejo žalostni in zapro in zapahejo tisto noč posebno trdno vežna vrata. Gori v gradu prečujejo vso noč in čakajo, kdaj se bodo vrnili hlapci in seboj pripeljali ljubega dečka, ljubljenca vsakega posebej. Zlasti očeta Bernada je vrgla skrb na posteljo, tembolj ker je menil, da je te nesreče — grozovite nesreče le on kriv.

Kmetje dol v vasi so dobro zaprti ugibali, kaj bodo cigani z mladim gospodcem. Eni so menili: "Kri mu bodo izpili, da bodo večno živelji." Eni so rekli: "Ne, ampak živemu bodo iztrigli gorko srce, da bodo čarovnje z njim uganjali, ciganke so vse čarownice." Eni pa so si okovan kij postavili v kot za vrata, da bi se ciganom branili, aki pridejo še po njihove sinove.

Drugi dan je solnce vzhajalo lepo, rdeče, da nikdar tako, ali Petra in hlapcev le ni bilo z dečkom. Šele proti večerju pride — pa brez njega, ki ga so iskali. To se ve, da ga je Peter le na videz iskal, zapovedoval je nalašč jezdit po potih, ki so bili najbolj vhojeni, koder ne bi bil nihče roparjev sledil. Vendar delal se je grozno skrbnega, in ker ga ljudje niso poznali, bili so res toliko neumni, da so ga imeli za nezato zgrabi starci hudo delnik slabega starca in ga odrine, da bi prijal dečka.

Po vsej okolici so milovali ubogega otroka in njegovega

pa je pripovedoval kupčevaljam: toliko velja to, toliko to: "ali tudi v žalosti je treba vesela, zato barantanjo, kupčevaljmo! Kako, ali bova midva kaj poiskala, stari?" vpraša starega Ozbeta, ki je z vratarjem in hlapci zraven prišel. "Jaz imam lepe nožice, oglavnice za sokole —."

"Kar je rajni stari gospod umrli, ne lovimo več pticev; sokolov nimamo, čemu nam bodo doli pod skalo — morate že vedeti kje je — pa da prinesete s seboj tisto, kar ste mu potlej oblubljili. Ko bi se ne domisili, rekbel bi, "naj vam imenujem, — jaz sem že pozabil ko-

"Kaj hočete?" vpraša Peter krošnjar osorno.

"Doli v dolu v hosti sem srečal človeka, rjavega in hudegledega, da bi se ga bil kmalu ustrasil; gorjačo sem bil že stisnil. Ta mi je naročil, naj vam povem, da pridev drevi doli pod skalo —"

"Vse imam; kaj bi pa radi, moj stari?" vpraša krošnjar.

"Ali imate tudi sedla?" pravi Ozbe in namežika hlapcu, ki je ogledoval droninarsko blago.

"Ne, tega pa že nimam," odgovori prodajavec malo bolj tih.

Družina izbira in izbira, kujuje in placuje. Gredoc pa jim krošnjar razklaša, kaj je tukaj pa tukaj novega videl ali slišal. Najznamenitejše, kar jim je povedal, bilo je pač to, da je vojska pred Celjem, v kateri je bil tudi grajski gospod Marco, pregnala sovražne čete Vitovčeve in da se vojska kmalu povrne nazaj. Ta novica je veliko veselje zbudila med grajskimi; ko so pa domisili, da bo gospod našel vse prazno in ljubljenega sina nebo, utihnilo je vse.

Krošnjar pobere svojo zbrav v visoki svoj tovornik, prime za gorjačo, opaljeno in z želenim okovano, ter se poslovi.

"Stojte, nekaj bi bil pozabil, le za las je manjkalo!" Obrne se s temi besedami krošnjar že na vratih. — "Kaj, ko bi poklical eden vašega gospoda, naročeno mi je nekaj, da mu povem."

"Gospod ne pridejo doli, morate k njim ali pa meni povejte, da jim naznam," odgovori Ozbe.

"Igrače in vse lepe stvari bi vam bili pri nas pokupili," odgovori stara hišna Mara, ko krošnjar razklaša svoje lepe reči strmečin dekličem po mizi, "pa morali bi bili priti pred kakim tedni, zdaj smo žalostni, grozno žalostni, ne moremo kupovati kratkočasnih reči," in starca si briše s predptrom solze iz oči; "imeli smo gospodiča, lepega dečka, ko angelica z neba pa cigani so ga vzeli in duhovnega očeta so pobili, da gotovo umrjo, preden gospod pride iz vojne."

"Gospod ne pridejo doli, morate k njim ali pa meni povejte, da jim naznam," odgovori Ozbe.

"I no, povejte mu, ako če, naj pride: jaz sem se oprial, krošnje ne odložim. Mož mi je pa vevel, da moram besede njenemu samemu povedati."

Peter pride in škiljav po gleda krošnjarja. Marsikoga je

Poleg poljudnega popisa in pripovedovanja vsebuje knjiga 327 SLIK (fotografij); 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjige je 9 x 6 inčev. Knjiga opisuje sesave, ptice, rabe, kaže in živali, ki so ravnotako na suhem kot v vodi doma. — Vezana je v močno platno z zlatimi črkami.

V knjigi je natančno popisano življenje posameznih živali, živečih na suhem, v morju in v zraku, tako da bo vsakdo, ki ljubi naravo in njeno pestro živalstvo, knjigo bral z velikim zanimanjem, ker bo v njej našel markirje iz življenja diviljih živali, kar mu dosedaj še ni bilo znano.

Prvotno je bilo nameravano to veliko delo izdati v petih knjigah, toda slednje izšlo v eni sami knjigi, ki pa pri vsem svojem skrenju prinaša POPOLNI POPIS ŽIVLJENJA AMERIŠKE DIVJACINE.

Knjigo bo z užitkom bral lovec, ker navaja in popisuje vse živali, ki jih je dovoljeno in prepovedano streljati: farmer, ker so popisane živali, ki na potku koristijo ali škodujejo ter slednje ribič, ker so v knjigi naštete VSE RIBE, KI ŽIVE V AMERIŠKIH VOZDAH.

Poleg poljudnega popisa in pripovedovanja vsebuje knjiga 327 SLIK (fotografij); 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjige je 9 x 6 inčev. Knjiga opisuje sesave, ptice, rabe, kaže in živali, ki so ravnotako na suhem kot v vodi doma. — Vezana je v močno platno z zlatimi črkami.

V ANGLEŠČINI

Cena \$3.50

Naročite pri:

**KNIGARNI
SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 WEST 18th STREET
NEW YORK 11, N. Y.**

V BLAG SPOMIN
18 LETNICE SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA IN LJUBLJENEGA NAŠEGA OCETA

John Železnikar
ki je preminul 7. junija 1928

OB TVOJI GOMILI
Srce Tvoje večne bije,
ločil si se le za čas.
Onkrat lepše sonce sije,
tam je pravi dom za nas.
Pregloboka ni gomila,
previsok ni sveti raj,
da ljubezen ne združila,
bi nas tam ne vekomaj.
Večno Bog Ti daj plačilo,
ko si svetu dal slovo.
Drago nam srce premilo,
spavaj v grobu zdaj siadko!

Zaluboči ostali:
MARY ŽELEZNICKAR,
soproga, in hčerke.

Fontana, California,
7. junija 1946.

skrbelo, kaj li bi povedal tuječi gospodu na skrivaj, ali že na pogled Petrov se odmaknejo vsi.

"Kaj hočete?" vpraša Peter krošnjar osorno.

"Doli v dolu v hosti sem srečal človeka, rjavega in hudegledega, da bi se ga bil kmalu ustrasil; gorjačo sem bil že stisnil. Ta mi je naročil, naj vam povem, da pridev drevi doli pod skalo —"

"Vse imam; kaj bi pa radi, moj stari?" vpraša krošnjar.

"Ali imate tudi sedla?" pravi Ozbe in namežika hlapcu, ki je ogledoval droninarsko blago.

"Ne, tega pa že nimam," odgovori prodajavec malo bolj tih.

Družina izbira in izbira, kujuje in placuje. Gredoc pa jim krošnjar razklaša, kaj je tukaj pa tukaj novega videl ali slišal. Najznamenitejše, kar jim je povedal, bilo je pač to, da je vojska pred Celjem, v kateri je bil tudi grajski gospod Marco, pregnala sovražne čete Vitovčeve in da se vojska kmalu povrne nazaj. Ta novica je veliko veselje zbudila med grajskimi; ko so pa domisili, da bo gospod našel vse prazno in ljubljenega sina nebo, utihnilo je vse.

Družina izbira in izbira, kujuje in placuje. Gredoc pa jim krošnjar razklaša, kaj je tukaj pa tukaj novega videl ali slišal. Najznamenitejše, kar jim je povedal, bilo je pač to, da je vojska pred Celjem, v kateri je bil tudi grajski gospod Marco, pregnala sovražne čete Vitovčeve in da se vojska kmalu povrne nazaj. Ta novica je veliko veselje zbudila med grajskimi; ko so pa domisili, da bo gospod našel vse prazno in ljubljenega sina nebo, utihnilo je vse.

Družina izbira in izbira, kujuje in placuje. Gredoc pa jim krošnjar razklaša, kaj je tukaj pa tukaj novega videl ali slišal. Najznamenitejše, kar jim je povedal, bilo je pač to, da je vojska pred Celjem, v kateri je bil tudi grajski gospod Marco, pregnala sovražne čete Vitovčeve in da se vojska kmalu povrne nazaj. Ta novica je veliko veselje zbudila med grajskimi; ko so pa domisili, da bo gospod našel vse prazno in ljubljenega sina nebo, utihnilo je vse.

Družina izbira in izbira, kujuje in placuje. Gredoc pa jim krošnjar razklaša, kaj je tukaj pa tukaj novega videl ali slišal. Najznamenitejše, kar jim je povedal, bilo je pač to, da je vojska pred Celjem, v kateri je bil tudi grajski gospod Marco, pregnala sovražne čete Vitovčeve in da se vojska kmalu povrne nazaj. Ta novica je veliko veselje zbudila med grajskimi; ko so pa domisili, da bo gospod našel vse prazno in ljubljenega sina nebo, utihnilo je vse.

Družina izbira in izbira, kujuje in placuje. Gredoc pa jim kro

LET US CONCENTRATE ON JUVENILE
ACTIVITY CLUBS!

ST. PATRICKS OF GIRARD TO BE HOSTS TO OHIO KSKJ BOOSTER MEETING JUNE 16

Girard, O. — St. Patrick Society No. 250 is ready to welcome the Ohio KSKJ Boosters on Sunday, June 16th. The meeting will be held at 3 P. M., Eastern Standard Time, in the Slovenian Home on North State Street, Route 422, Girard, Ohio.

We extend a cordial invitation to all Ohio Kay Jay Boosters from Lorain, Cleveland, Barberton and Youngstown town.

So long until we all meet again in Girard!

ST. PATRICK KAY JAYS.

OFFICIAL NOTICE

Herewih be it known that the membership of St. Joseph's Lodge No. 169 KSKJ, Cleveland, Ohio, has voted at a special meeting on May 23, 1946, to leave our Central Sick Benefit Fund, and from June 1, 1946, on sick benefit will be paid to their sick members out of the lodge treasury.

For the KSKJ Headquarters:

JOSEPH ZALAR,
Supreme secretary.

Joliet, Illinois,
June 3, 1946.

LODGE NOTICES

41: ST. JOSEPH

Pittsburgh, Pa. — For the quested to bring their confessional slips before June 16. I hope you will take care of this, as it is your duty.

We wish to remind you all to attend the next meeting on July 7. Important topics are to be discussed and refreshments will be served after our meeting.

Delegates who were elected for the convention are Josephine Windishman and Mary Petrich. Alternates are Mary Sezon and Katie Horvath.

Congratulations to our members Rose Radovicic and Theresa Horvath graduating from West Allis High.

Congratulations are also extended to Mr. and Mrs. Joe Mohar on their 25th wedding anniversary. Mrs. Mohar has always been a loyal and faithful member of our lodge. May they have many more happy years of marital life together and the best of luck in the future.

I am happy to announce that one of our bowling teams received a trophy for high bowling and it was given to the captain of this team, Tillie Muren. Congratulations! The trophy was given by the man who took charge of the alleys where we bowled.

We're wishing a speedy recovery to all our sick members. All members who have not

Fraternally yours,
John C. Golob, pres.

144: SS. CYRIL and METHODIUS

Sheboygan, Wis. — The members of SS. Cyril and Methodius Society, No. 144, are requested to attend the regular Society meeting Sunday, June 16th at 2 P. M. in the school room. There will be an election of delegates and alternates who will represent our lodge at the 21st regular K. S. K. J. convention which will be held in Pueblo, Colo., in the month of August.

John Udovich, sec'y.

165: BL. VIRGIN HELP OF CHRISTIANS

West Allis, Wis. — At our last meeting we decided to have a party on October 12 for all our members who were in service. You will hear more about this at a later date.

Mary Petrich, sec'y.

UNITED STATES TO HAVE FIRST CITIZEN SAINT IN CANONIZATION OF MOTHER CABRINI JUNE 13

Washington, D. C. — Francesca, the new U. S. citizen only person in the world." He also mentions how the saint who will be formally canonized June 13, led a life that proved her an extraordinary character.

Despite her mighty labors and travels, Mother Cabrini possessed a delicate constitution and was small and slight in build. An American biographer quoted the description of a Chicago business man who knew her: "An energetic little woman with a very candid face and large brown eyes, who spoke English with a pronounced Italian accent, but when speaking gave you the impression that as far as she was concerned you were the

One of 13 Children
Mother Cabrini was born in the village of Sant' Angelo Lodigiano in Lombardy on July 15, 1850, the youngest of 13 children. She lost both her

(Continued on Page 6)

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

Uncle Sam Says

KOPRIVSEK'S BATON SCORES ANOTHER HIT IN NEW YORK

Brooklyn, N. Y. — The "York Catholic Chorus," under the able direction of Jerry Koprivesek, set a precedent among amateur choral groups in the Ridgewood section of Brooklyn, when it put on four singing shows for the veterans at St. Albans Naval Hospital on Sunday, June 2. Since Jerry's return from the service, he took over the "York Catholic Chorus," as its director. By the way, this was by popular request.

Upon his suggestion, contacts were made with the Red Cross and other organizations who could use singing groups.

Facilities in various wards could not allow the appearance of the entire group of 40 mixed voices, so a small group of 10 mixed voices was selected by Jerry.

A Red Cross bus, donated by Grover Cleveland School pupils, and driven by a beautiful WAVE, picked up the group at a designated place in Ridgewood at 5 P. M. Upon arrival at the hospital the singers were greeted with sandwiches, fruit and drinks.

Beginning at 7 P. M., four shows were put on in as many wards and same were heartily applauded by the unfortunate of this past war. Your reporter acted as M. C. for the evening.

Evening gowns worn by the five beautiful girls drew sighs and kidding remarks from the audience. The length of the wards caused the singers to face different angles so that all the bed-ridden boys could get a good look.

"My Hero," sung by soprano Nan Gibbons, seemed to take the house in every ward. Encores for Nan seemed to be the order of the day. The program consisted of "Bells of St. Mary's," "Sweet and Low," "Let the Rest of the World Go By," "Ave Maria" by Arcadelt, "Marching Along Together," sung by the entire group, and a tenor solo "Toora-Loo-Loora," sung by Ben Widman, and "My Hero," sung by Nan Gibbons.

The same bus with the same WAVE took the group back to Ridgewood and pulled alongside the Slovenian Dom where the balance of the evening was spent in eating, drinking, singing and dancing.

Mr. ad Mrs. Jerry Koprivesek and Mrs. Zaletel are members of St. Joseph's, while your reporter, as you know, is a member of the Knights of Trinity.

Books are open for membership in the "York Catholic Chorus" and anyone wishing to join, please contact Jerry or yours truly.

Between radio, church choir, hospitals, graduation exercises and a giant concert in the near future, this organization has plenty of work for itself.

But nothing seems too hard or impossible with Jerry Koprivesek as our director. Lots of luck, Jerry!

John P. Staudohar.

During the last fifty years the Monks of St. Bernard and their famous dogs have saved the lives of at least two thousand five hundred travelers in the Swiss Alps.

To Our Fathers On Father's Day

Just a message to remind you That you're **ALWAYS** very dear, And it's **TWICE AS NICE** to say so, Now that Father's Day is here; And the heartfelt thoughts and wishes That this greeting carries, too, Are meant to show how much it means To have a **DAD LIKE YOU!**

CHISHOLM MEMBER OFFERS FIRST MASS SUNDAY, JUNE 16

Chisholm, Minn. — The Rev. Rudolph Pakiz, son of Mr. and Mrs. Anton Pakiz of 200 Ninth St., N. E., Chisholm, was born Feb. 5, 1921. After completion of the eighth grade in the Chisholm Junior high school in 1935, he attended Nazareth hall. After being graduated in 1941, he went to the St. Paul seminary.

Father Pakiz will celebrate his first Solemn Mass at 10:30 o'clock Trinity Sunday, June 16, in St. Joseph's church, Chisholm. He will be assisted by the Rev. John E. Schiffner, pastor of St. Joseph's parish, assistant priest; Father Skumavc, as deacon; and Father Crossman, as subdeacon. The Rev. Gregory Manning, Chisholm, will be master of ceremonies. The Rev. Thomas Stack, Virginia, will deliver the sermon. Mrs. Louis Regis will direct the choir.

Among those who will be present at the first Mass of Father Pakiz are his two brothers, Tony, who returned from the New Guinea-Borneo theater of war last January, and Victor, who returned recently from service in India. A reception will be held at the home from 3 to 5 o'clock in the afternoon.

Rev. Rudolph Pakiz is a member of Frederick Baraga Society, No. 93 KSKJ, Chisholm, Minn.

PECCAVI

Dear God: I know that I'm no saint, I've lived a life free of restraint: And all those things which are taboo, I've tried . . . because I've wanted to.

Despite my feelings here confessed, Your blessings have been manifest; Belated thanks for all You've done

And yet not spoiled my impish fun.

No further favors shall I ask Which might increase Your endless task; In fact, don't even tell me "when"—

I leave that, too, to You. Amen.

—H. J. Higdon.

With graceful feet a maiden sweet, Was tripping the light fantastic,

When she suddenly tore for the dressing room door—

You can't trust this wartime elastic.

In thought, speech, action — when you finish pumping, let go of the handle.

THE "FLY TO PUEBLO" NEW MEMBERSHIP DRIVE IS ON!

BROOKLYN ST. JOSEPHS UNHORSE TRINITY IN SECOND SERIES OF PIN MATCH, 2450-2364

Brooklyn, N. Y. — 'Mid the blowing of bugles (many have head colds) and the presence of beautiful señoritas, the St. Joseph bowlers knocked off the Trinity Knights in a return match on Wednesday, June 5, at the American Slovenian Dom.

We had to bowl with one eye on the score board and one on the alleys — They were keeping score — so that for three days my eyes were so crossed that many mistook me for Ben Turpin.

In between games the pin boys strangely disappeared but I discovered that they massaged their bowlers in the back room.

You'd think it was the Grand Central when we rolled, the way they crossed our paths and at times we actually had to walk around someone to roll and they had a great habit of conversing and yelling to one another across the alleys but when they rolled it was so quiet you could 'hear a pin drop. (Catch?)

The paid St. Joe rooters surely earned their 5 cents the way they yelled themselves hoarse.

Just wait until we meet them in a rubber match on Wednesday, June 26th. I have some tricks up my sleeve, too.

Now let's get serious. For the first two games the St. Joseph boys were in the groove. (I don't mean the ones they chiseled.) They beat us by 84 and 74 pins and the Knights had a job to do trying to overcome a 158 pin handicap.

Our boys rolled up 15 consecutive marks at the start of the last game and for a time it looked like we would overcome the difference, but St. Joes were a determined lot and only allowed us to whittle down 74 pins, thereby falling short of 84.

Trick splits were expertly executed by both teams, the best two being Lou Erhardt's 4-7-9-10 and John Zabel's 6-7-10. Several others were also made to the delight of the appreciative audience.

Honors went to C. Guardia of St. Joes for a high game of 197 and a 531 high total. S. (Continued on Page 8)

"PARDON ME BUT THIS PIECE GOES TO
THE FAT SALVAGE DRIVE."

Canonization of Mother Cabrini

(Continued from page 7)
parents at an early age, and grew up under the guidance of her sister, Rosa, who was a teacher. She became a teacher herself, and later the superintendent of an orphanage. When she sought to be admitted to a sisterhood, the Bishop of Lodi asked her instead to found her own community.

She inaugurated the Institute of the Missionary Sisters of the Sacred Heart in November, 1880, in an abandoned Franciscan convent at Codogno. Nine years later, when she was considering a missionary project in China, Pope Leo XIII directed her to go rather to the United States, where the Italian immigrants arriving in great numbers were in dire need of spiritual and material help from their Church. She arrived in New York city ready to take charge of an orphanage, according to her instructions, but the plan had gone wrong, and she had to set up her own institution, beginning with a rented house and two orphans.

Crossed Ocean 24 Times

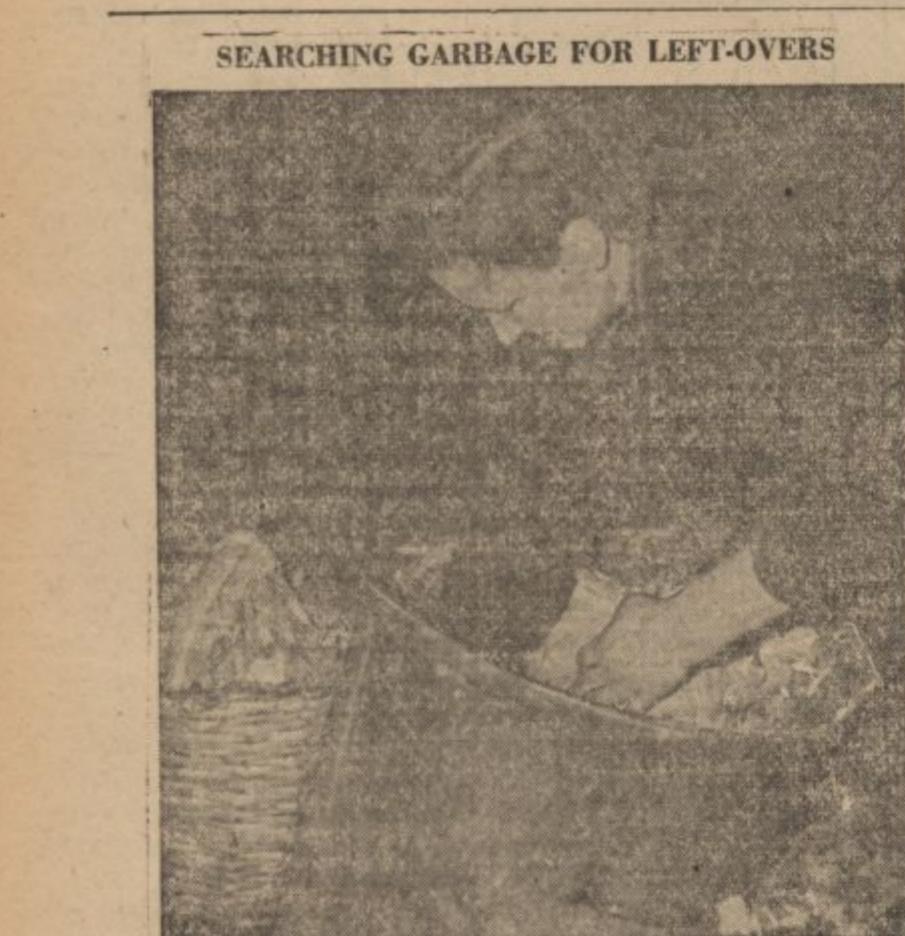
This was the start of 28 years of organizing and building, during which the frail little Italian nun crossed the Atlantic ocean 24 times and traveled thousands of miles through rough mountain paths in Central and South America, founding schools, hospitals, orphanages, and convents. When death finally ended her labors in Chicago in 1917 she had established 67 institutions, and the religious community which she initiated was carrying on Christ's work in eight countries in North and South America and Europe.

Her body was taken from Chicago to West Park, N. Y., and placed in the small cemetery of the novitiate she had founded there. At the time of her beatification, the remains were exhumed and placed in a shrine in Blessed Cabrini high school, New York city.

Although the canonization on June 13, in St. Peter's Basilica, Vatican City, will give the United States its first citizen saint in Francesca Cabrini, she will by no means be the first American canonized saint, for there are already 14 of them. The word American here is used for all the Americas.

The other American saints include:

The Martyrs of North America, seven Jesuits and two laymen, who were put to death for their faith by Indians at various dates between 1642 and 1649 and who were can-

SEARCHING GARBAGE FOR LEFT-OVERS

Digging into hotel garbage cans for possible food scraps, this European housewife hopes to supplement her family's meager ration. This is a common sight in European cities. (American Red Cross Photo.)

KNOW THE JOY OF LIVING

Because our minds are human, our thoughts and our feelings tend to swing like pendulums, or like the pointer on a balance scale, from one extreme to another, from happiness to sadness, from noble resolve to cold indifference almost before we know it. The whole world is prey to this ill. If you suffer from it you suffer not alone. There are hundreds of thousands like you. And yet there is a remedy.

It is spiritual greatness. We all admire, perhaps even envy (yet all too seldom imitate) the spiritual greatness that even obscure men and women have possessed: that courageous simplicity which encounters danger and trouble with tranquility and firmness, which raises the possessor above revenge; makes him disdain selfishness and meanness and all unkindness.

Whence comes this nobility of soul? From but one source: a calm confidence in the goodness and almighty power of God, born of the sure knowledge that He loves us, and will eventually right all wrongs, if not today, then tomorrow. This is a Christian belief.

If we have been victimized by propaganda, by the queer mass hysteria that in the course of the years has erected a false, unlovely image of God as a cruel tyrant, instead of a kindly Lawgiver; as an intruder, upon man's individuality, instead of the Bestower of man's dignity; as a fearful spectre, instead of the Spirit of immeasurable goodness and love; let us pray, then, humbly, patiently, that He may restore in us the trusting faith the firm confidence, the quieting love that made the Faith of our Fathers a daily joy and an eternal blessing.

"Ask," calls Christ, "and you shall receive." — Taken from "Leaves."

SICK CALLS

Urgent sick calls will be attended at any hour of the day or night. Persons should not delay in calling the priest in the early stages of sickness. When a priest is called to administer the sacraments there should be prepared a small table or stand, covered with a white cloth, upon which are placed two wax candles in candlesticks, a crucifix, some holy water, a white cloth about the size of a napkin, a glass of fresh water, and a teaspoon. As the priest enters the house with the Blessed Sacrament he should be met at the door by someone of the household carrying a lighted candle, who will direct him to the sick person's room. All those who are present should kneel and remain on their knees until the priest has completed the ceremony.

"We string together little words
Like tiny cymbals keeping time,
Or little beads whose colors match—
And that is rhyme.

Great thoughts, in noble measure cast,
Beauty and grief, fidelity,
The love of country, home and God—
And that is poetry.

Our highest praise, our deepest needs
Though never uttered to the air,
Ascend unhindered to the throne of God,
And that is prayer."

Yet unaframed and undismayed
It strives to reach the sun,
And trusts the radiance of that light,
When its long night is done.

So we who seem in darkness now
Sometimes to grope our way,
By faith can reach up to the light
Of everlasting day.

"Discouragement is a part of life's plan, take the road fearlessly, walk on, one step and then another, so hilltop will follow valley as surely as day follows night."

NATIONAL K. S. K. ATHLETIC BOARD

Chairman
Joseph Zorc, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

District Directors

District No. 1—Frank P. Kosmach, 4112 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

District No. 2—John Mutz, 1017 Nicholson St., Joliet, Ill.

District No. 3—Walter Grom, 834 Wadsworth Ave., Waukegan, Ill.

District No. 4—Cleveland Area: Anthony Strnisa, Jr., 867 E. 73rd St., Cleveland, O.; Outside Cleveland Area: William Cerne, 1737 E. 32 St., Lorain, O.

District No. 5—Milwaukee-West Al-

lis Area: Victor Pranghesch, 1701 So. 71 St., West Allis, Wis.; Sheboygan Area: Louis Francis, 1026 So. 8 St., Sheboygan, Wis.

District No. 6—Rudolph Gazvoda, Chisholm, Minn.

District No. 7—Pittsburgh Area: Martin Berdik, Jr., 207-57th St., Pittsburgh, Pa.; Outside Pittsburgh Area: Frank Bevec, Stra-

bane, Pa.

District No. 8—John Zakely, 1869 Linden St., Brooklyn, N. Y.

District No. 9—Nick Mikatich, Jr., 208 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

District No. 10—Frank Velikan, 937 No. Ketcham St., Indianapolis, Indiana.

STOP ACCIDENTS!

The basement stairs were never intended as a storage place. Keep them clear of brooms, mops or anything that might cause a person to trip. Bulky loads should never be carried when ascending or descending stairs.

Open windows are a source of attraction for children. If the window must be open, use a protective screen which will ventilate and at the same time prevent an inquiring child from losing his balance through over-reaching.

Teach the children to pick up their toys from the floor and anchor all small rugs to polished floors. Two or four jar rubbers sewn under the corners of rugs will hold them in place and prevent a very common cause of accident.

Chairs, especially rockers, should not be used in place of a sturdy ladder or step stool. This type of accident in 1943 resulted in 16,200 deaths.

Washday blues will not fly away while nursing mangled fingers. The hands should not be held too close to washing machine rollers or the rolls of an electric ironer.

Don't reach for the light cord while still in the bath tub. This is one of the most common causes of death by electrocution. Take time to step out of the tub and dry the hands before touching any light switch.

Poisons and dangerous medicines have their place in the home but should not be kept within children's reach. A locked cupboard with the key available only to parents will ensure safety.

FAITH

The seed that in the darkness lies,

Deep hidden in the earth,
Knows not that the day nor yet the hour
Appointed for its birth.

Yet unaframed and undismayed
It strives to reach the sun,
And trusts the radiance of that light,

When its long night is done.

So we who seem in darkness now
Sometimes to grope our way,
By faith can reach up to the light
Of everlasting day.

WORLD'S DEEPEST LAKE

If we could believe a certain Irish story we would believe that the deepest lake on our planet is in Ireland. It is called "the Devil's Punch Bowl," and lies near the summit of a mountain in the Killarney region.

"This lake," a witty Irishman guide once told me, "is so deep that no one could find bottom until an Australian visitor dived into it. He kept going down until he reached Australia. Then he sent a telegram asking that his clothes be shipped to him."

I repeated that story to an audience of school children. After my talk, a boy raised his hand to ask a question.

"That wouldn't be possible, would it?" he asked, "even if the lake were as deep as that?"

I agreed that it would not be possible, and let it to him to state his reason to the other pupils, if they were curious. For one thing, he could have said, "Anyone going down into the earth would have to stop when he reached the center, because gravity would hold him there."

Even though such a deep lake as that does not exist, there are some very deep ones. Lake Baikal, in Siberia, is believed to be the deepest fresh water lake. At one point, it has a depth of 5,600 feet, more than a mile.

• • •

Great Salt Lake, in Utah, is famous because it has water so laden with salt that a person cannot sink in it, unless he dives from a high point or holds heavy weights. It is dangerous to dive into Great Salt Lake. The water is so heavy that a diver is likely to hurt his head when he strikes it. The presence of so much salt makes it very easy for a person to float in this body of water.

The Dead Sea, on the border of Palestine, is really a lake. It contains salt water, but the strangest fact is that the surface is 1,292 feet below the level of the Mediterranean Sea.

Lake Superior is the world's largest fresh water lake. It is fed by more than 200 streams and covers more than twice as many square miles as Switzerland. Its greatest depth, however, is about 900 feet.

Lake Lucerne, Switzerland, is one of the world's most beautiful stretches of fresh water. Almost all around it are high mountains, and the scenery is lovely. I agree with the man who wrote these words in a travel booklet: "The sight of the blue-green waters, with towering mountains rising from its shores, and dazzling snow peaks beyond, is a sight never to be forgotten."

Lucerne, in north central Switzerland, is 23 miles long, but it is less than two miles wide on the average. It is 700 feet deep, contains 44½ square miles, and is 1,434 feet above sea level. — Selected.

PLEASE . . . NO DEPRESSION!

A Midwestern school superintendent on a recent journey fell into conversation with a nice old lady who shared his seat. Among the many things they discussed was the likelihood of another depression.

"I do hope there won't be another," the old lady remarked. "The last one was terrible, and it came at such a bad time . . . when so many people were out of work." — Rudolph MacFarlan.

I have been driven many times to my knees by the conviction that I had nowhere else to go. My own wisdom, and that of all about me, seemed insufficient for that day. — Lincoln

They said . . .

General of the Army, D. D. Eisenhower, at a dinner of the American Newspaper Publishers Ass'n in New York: ". . . Until the day when the United Nations can guarantee our international security, we ourselves must assure our national security. But our security program if it is to be a bulwark of democracy must be the concern of every citizen and not merely the vocation of a small professional group . . . The security establishment comprises all the people, all our enterprises, all our government, if it is to be adequate in this atomic age. But it must so engage their efforts as to permit the full development of every aspect of peaceful life . . . It must not be a belligerent and noisy horde, screaming threats of atomic destruction, disrupting world harmony. It must not attempt to build the country into a warehouse or stockpile for war. Belligerence is the hallmark of insecurity—the secure nation doesn't need threats to maintain its position. Moreover there is no guarantee of security in military machines alone — twice in our lifetime we have broken the most powerful military machine in Europe and, during the latest war, we reduced its Pacific counterpart to a huge but helpless skeleton."

Secretary of State James F. Byrnes, in his report on the Paris meeting of the Council of Foreign Ministers:

"The situation which we will face in the coming months will be a test not only of others but of ourselves. There are now, and there will be in the future, many occasions which might impel us to say, as we did after the last war, that much as we would like to cooperate in the restoration of Europe, cooperation as a practical matter is impossible without a sacrifice of our principles, and that we must be content to cultivate and defend our own hemisphere. But we must forget that if we fail to cooperate in a peace which is indivisible, we may again find that we will have to cooperate in a war which is worldwide. Whether we like it or not, we live in one world."

Senator Arthur H. Vandenberg, Republican, adviser to Secretary of State Byrnes at the Council of Foreign Ministers in Paris:

"The Council was not a success in gaining agreement upon several key questions upon which the solution of our ma-

jor problems hangs . . . But delay is preferable to error in such vital matters . . . The wrong answers will breed the wars of tomorrow. We must earnestly presist in striving for Allied unity; for unity within the principles which serve human rights and fundamental freedoms, which will win the moral judgment of the conscience of the world, and which may promise peace-for-keeps. We must try to understand each other. I do not despair of the result—particularly if the unselfish voice of America is a united one."

Edward R. Stettinius, United States delegate to the United Nations, speaking in New York:

"The problems with which the United Nations must deal were nourished by six years of war and have their roots in conflicts that in many cases go back to centuries. In some cases it will take years to resolve and adjust these conflicts; in other cases it may take generations. And the United Nations has been in existence just five months. What is new, what is vitally significant to the future, is not that real dangers or imaginary fears beset us, but this: — We have actually begun in an organized way to resolve and adjust these conflicts by democratic and peaceful means, around the council table and in full view of all the peoples of the world, instead of using the traditional methods of secret diplomacy and secret preparations for war."

JOES vs. TRINITY

(Continued from page 7)

Erhartic took high 188 while L. Erhartic scored a high 518 for the Knights.

Score keeper for both matches was Mrs. Zaletel who did a splendid job.

After the match Jerry Koprsek obliged by exhibiting his famous screw ball. You have to see it to appreciate it.

St. Joseph—2450

J. Zobel	156	168	175
T. Zaletel	162	156	139
J. Zagar	162	193	148
Joe Zagar	161	151	148
C. Guardia	197	159	175

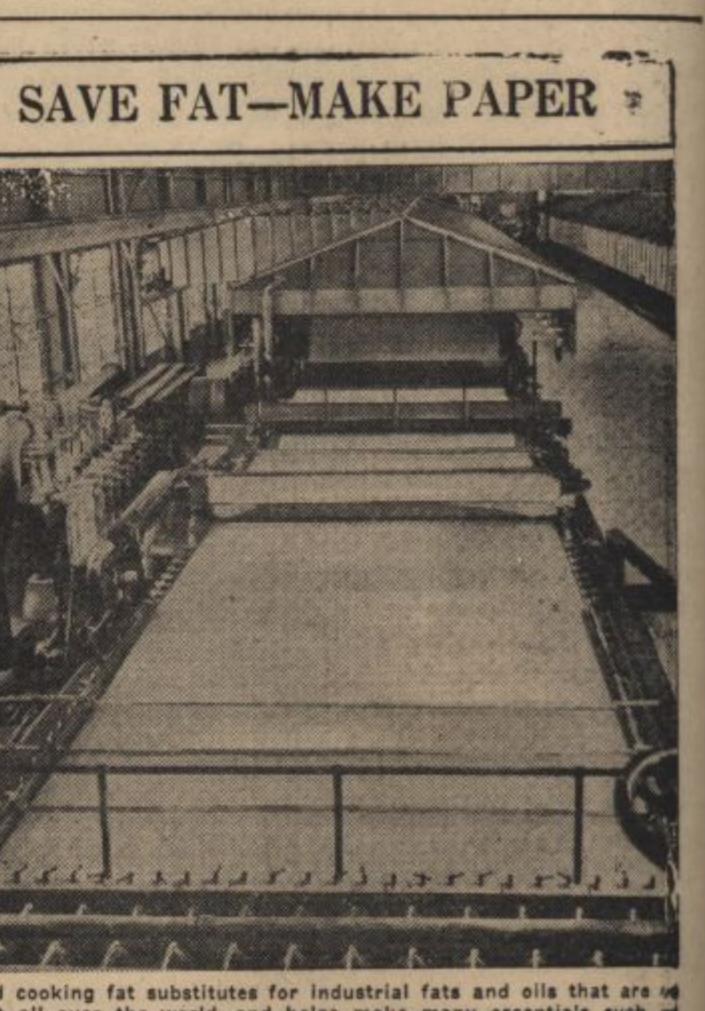
838 827 785

Knights of Trinity—2364

J. Supancic	152	117	174
J. Ribic	123	165	163
L. Erhartic	171	181	166
S. Erhartic	171	137	188
J. Staudohar	137	153	166

754 753 857

John P. Staudohar.

Used cooking fat substitutes for industrial fats and oils that are short all over the world, and helps make many essentials such as packaged soaps, floor coverings, fabrics, paint, as well as paper being manufactured in a southern paper mill. Turn used fat in a meat dealer for four cents a pound.